

Kanické listy

1/2025 březen

31.5.

Pohádkový
les

nedávno jsem přemýšlela, jak ten čas letí a kolikáté že to číslo Kanických listů už pro vás připravujeme. Nedalo mi to a spočítala jsem je! Píšeme pro vás už osmým rokem a toto vydání je dokonce kulaté, jubilejní dvacáté!

Myslím, že už máme za sebou nejisté krůčky prvních dní, zvládlí jsme pubertu a máme před sebou krásné dny mladé dospělosti. Přeji vám čtenářům i nám v redakci, ať jsou pro nás plodné, inspirativní a nadále přinášejí zajímavé informace z dění v naší vsi i okolí.

Kanická škola – téma, které rezonuje v naší obci už po generace. Jak se tu kdysi učilo? Co všechno se změnilo? A hlavně – co znamená místní škola pro dnešní děti a jejich rodiče? Právě tomu se věnujeme v tomto vydání. Blížící se zápis do první třídy připomíná, že otázka školství není jen historií, ale též budoucností. Počet dětí v obci po spoustě populačně silných ročníků nyní klesá, někteří rodiče volí školu pro své ratolesti jinde. Ale co znamená, když dítě může chodit do školy přímo v Kanicích? Mít kamarády za rohem, nezačínat den brzkým vstáváním a dojížděním, vyrůstat v místní komunitě?

Škola tady pro nás byla vždy a obec ji jako zřizovatel dlouhodobě podporovala, aby nezanikla, i ve slabších ročnících. A dnes? Škola slaví úspěchy v různých oblastech a čelí náročným výzvám, které přináší doba. Proto se v tomto čísle ohlédneme za vývojem školství u nás a podíváme se i na současný stav. Jak to vypadalo před 100 lety? Jak dnes? A co nás čeká dál?

Ani tentokrát nezapomínáme na další oblíbené rubriky – přehled událostí ve sportu a kultuře, velikonoční příspěvek z farnosti. Dočtete se, jak dlouhou historii má spolupráce našich hasičů se školou. Připravili jsme pro vás také shrnutí nedávných událostí v okolí a nechybí tradiční pozvánky na nadcházející akce.

A protože nám jaro už naplno klepe na dveře, přejeme vám, ať ho přivítáte s lehkostí. Užijte si svěží dny ve zdraví a radosti, ať už jste ve škole, v práci nebo kdekoli, kde se cítíte doma.

Obsah čísla

Slovo redakce	2	Aktuálně	27
Slovo starostky	3	Hasiči	29
Pranostiky	3	Sport v obci	30
Informace z obecního úřadu	4	Farnost	33
Informace ze zastupitelstva obce	6	Výlet	34
Historie a současnost kanického školství	8	Meteookénko	36
Zprávy ze školy	16	Víte, že?... O čem se píše okolo.....	37
Kultura	22	Kalendář akcí	40

nejprve mi dovolu s prvním letošním číslem Kanických listů popřát jejich autorům mnoho inspirace při práci na dalším, jistě úspěšném ročníku, poděkovat redakci a všem přispěvatelům za jejich práci a čas a vám, čtenářům, popřát hezké a zajímavé počtení!

Osobně velmi vítám téma tohoto čísla, které je věnováno historii a současnosti kanické základní a mateřské školy. Jako zřizovatel, ale také jako rodič, silně vnímám potřebu synergie mezi školou, jejími zaměstnanci, rodiči, žáky a celou naší komunitou. Aby bylo tohoto souznění dosaženo, je nutné na něm pracovat společně, ujistit se, že věnujeme dostatek pozornosti potřebám všech těchto skupin, že si navzájem nasloucháme, dokážeme se domluvit a vycházíme si vstříci.

Obec školu a školku podporuje v rovině investiční, stará se o kvalitní a bezpečné zázemí, věnuje potřebnou pozornost její vizi, zároveň s pedagogy

spolupracuje v rámci různých školních i mimoškolních projektů a aktivit. Chceme v naší obci školu, kterou budeme mít rádi a která bude naší dobrou vizitkou. Všimějme si jejích silných stránek, předností a úspěchů. Umíme je ocenit? Problémy a nedostatky řešme společně, v klidu a konstruktivně. Vnímejme je jako příležitosti k rozvoji a dosažení jasného cíle – mít školu, do které děti, zaměstnanci i rodiče chodí s radostí.

Přeji vám krásné jaro! Užijte si ho ve zdraví a radosti!

Pranostiky

Jarní pranostiky: březen až červen

Karel Hynšt

Leží-li kočka v únoru na slunci, jistě v březnu poleze za kamna.

Zima, kterou Tomáš nese, dlouho námi ještě třese. (7. března)

Na svatého Řehoře čáp letí od moře, líný sedlák, který neoře. (12. března)

Studený a mokrý duben plní sklepy a sudy.

Když na Velký pátek hřmí, na poli se urodí. (18. dubna)

Přijde-li před Jiřím bouře, bude dlouho za kamny dobře. (24. dubna)

Jsou-li májové hříby červivé, bude suché léto.

Svatý Florián si jistě může nasadit sněhový klobouk. (4. května)

Urban krásný, vyjasněný – hojným vínem nás odmění. (25. května)

Co v červnu nedá do klasu, červenec nažene v času.

Vážení občané,
v této rubrice vás informujeme o tom, čím se na obecním úřadu aktuálně zabýváme a jaké jsou naše plány pro nejbližší měsíce. Činnost můžete sledovat také prostřednictvím odběru novinek na webových stránkách obce, na Facebooku (KAN I CE) nebo na Instagramu obce (kan_i_ce). Rádi vás na OÚ přivítáme i osobně.

Pokračujeme v postupných opravách interiéru budovy obecního úřadu. Po loňské opravě společenské místnosti a knihovny jsme nechali během zimních měsíců renovovat 120 let staré historické venkovní i interiérové dveře a zárubně v celé budově obecního úřadu. Na léto plánujeme opravu úřadovny včetně kompletní výměny nábytku.

Na konci zimy nastala další etapa ve vylepšování dětských hřišť. Na hřišti na Bukové byl zrealizován lezecký prvek boulder, na lesní hřišti byla doplněna skluzavka a na školním hřišti zprovozněna běžecká dráha s doskočištěm. Na místě plechových garáží v lokalitě u Iva na Chocholkách plánujeme nové hřiště pro teenagery.

Byla opravena střecha hospody ve Zvoničce včetně zvonice a na druhou půli roku plánujeme další fázi opravy tohoto objektu. V realizaci je rovněž zvětšení vrat hasičské zbrojnice z důvodu plánovaného dodání nové cisternové automobilové stříkačky v roce 2026. Započalo taktéž projektování rekonstrukce zdravotního střediska.

Nezapomínáme ani na školu a školku. Pokračuje projektování opravy školní tělocvičny. Na jaře proběhne realizace fotovoltaické elektrárny o výkonu 30 kWp na střeše školy. V lesíku před školou bylo rozmístěno nové dřevěné posezení a byly objednány protisluneční fólie do velkých oken školky, aby se zabránilo přehřívání budovy v jarních a letních měsících.

Na návsi byl instalován nový Z-BOX se zvětšenou kapacitou a během jara se na frekventovaných místech objeví nové estetické třídící odpadkové koše. Sběrná hnízda byla posílena o další kontejnery na plast, papír

a sklo a od 1. října 2025 dojde v obci k přechodu na nový systém více popelnic, tzv. systém door-to-door (tomuto tématu je věnován samostatný článek).

Přes zimu jsme se věnovali potřebám starších obyvatel naší obce, kteří si mohli v pravidelných intervalech ve společenské místnosti na obecním úřadě procvičovat mozek na kurzech tréninku paměti. Rovněž se na oblíbených setkáních s profesionály v oblasti IT učili efektivně a beze strachu používat chytré telefony a notebooky.

S mládeží jsme se několikrát setkali na Teenage zastupku a kině pro náctileté na obecním úřadě. Po šestileté odmlce byly opět zorganizovány oblíbené zájezdy do brněnských divadel, které pro velký zájem rádi podpoříme i v nadcházející divadelní sezóně. Velmi nás těší spolupráce se ZŠ Kanice, která se s podporou obce poprvé zúčastnila projektu Paměti národa – Příběhy našich sousedů. Výsledek půlroční práce Žáci 9. ročníku představili široké veřejnosti na slavnostním setkání v Divadle Radost v Brně.

V jarním období nás i nadále čeká mnoho příležitostí k setkávání. Velmi oceňujeme aktivní přístup veřejnosti v oblasti plánování a organizování společenského a kulturního života v naší obci a děkujeme za spolupráci!

Dovolujeme si upozornit, že od 1. března 2025 nabyla účinnosti novela zákona o ochraně ovzduší, která **zakazuje spalování zahradních odpadů** (např. trávy, listí, větví). Tento biologický odpad je nutno zkompostovat nebo uložit do kontejneru na bioodpad umístěného na sběrném dvoře za Obnovou (otevírací doba sběrného dvora je uvedena na webových stránkách obce v sekci **Obec/Nakládání s odpady/Biologický odpad**). Děkujeme občanům za respektování tohoto zákazu.

Vážení občané, přinášíme vám výběr některých důležitých usnesení zastupitelstva obce (ZO) za předešlé měsíce. Všechna usnesení ZO včetně dalších podrobností naleznete v zápisech ze zasedání zastupitelstva obce zveřejňovaných na webových stránkách obce.

Usnesení číslo 9/2/2024:

ZO schválilo rozpočet obce pro rok 2025 (bližší informace naleznete v zelené sekci internetových stránek obce).

Usnesení číslo 9/3/2024:

ZO schválilo střednědobý rozpočtový výhled obce Kanice pro roky 2026 a 2027 (bližší informace naleznete v zelené sekci internetových stránek obce).

Usnesení číslo 9/4/2024:

ZO schválilo program podpory občanů zasažených vážnými mimořádnými událostmi pro rok 2025 (bližší informace naleznete v modré sekci internetových stránek obce).

Usnesení číslo 9/6/2024:

ZO schválilo kupní smlouvu na prodej části obecního pozemku p. č. 159 v k.ú. Kanice o výměře 19 m².

Usnesení číslo 9/7/2024:

ZO schválilo podání žádosti o dotaci z dotačního programu Jihomoravského kraje s názvem Podpora rozvoje venkova Jihomoravského kraje pro rok 2025, dotační titul číslo 1 - Výstavba, obnova a údržba venkovské zástavby a občanské vybavenosti.

Usnesení číslo 9/8/2024:

ZO schválilo podání žádosti o dotaci z operačního programu Životní prostředí 2021–2027, výzva 68, opatření 1.5.4 Vybudování infrastruktury pro předcházení vzniku jednorázového nádobí nebo jednorázových obalů.

Usnesení číslo 9/9/2024:

ZO schválilo novou výši odměny neuvolněné starostky obce.

Usnesení číslo 9/10/2024:

ZO schválilo mimořádnou odměnu pro uvolněného místostarostu obce.

Usnesení číslo 1/2/2025:

ZO schválilo podání žádosti o dotaci z dotačního programu Jihomoravského kraje s názvem Podpora jednotek sborů dobrovolných hasičů obcí Jihomoravského kraje pro rok 2025.

Usnesení číslo 1/3/2025:

ZO schválilo poskytnutí finančního příspěvku ve výši 60 000 Kč z rozpočtu obce pro Římskokatolickou farnost Babice n. S., a to na krytí nákladů spojených s třetí etapou opravy areálu fary v Babicích n. S.

Usnesení číslo 2/3/2025:

ZO schválilo dohodu o poskytnutí dotace na akci „Vybudování běžecké dráhy s doskočištěm na hřišti ZŠ Kanice“ mezi obcí Kanice a Státním zemědělským intervenčním fondem.

Usnesení číslo 2/4/2025:

ZO schválilo smlouvu o dílo na akci „FVE ZŠ Kanice“ mezi obcí Kanice jako objednatel a společností SOLAR BRYKA s.r.o. jako zhotovitelem, s cenou díla 558 900 Kč bez DPH, tj. 676 269 Kč vč. DPH.

Usnesení číslo 2/5/2025:

ZO schválilo nové členy Výboru pro kulturu, sport a sociální záležitosti zastupitelstva obce Kanice T. Kopeckého a P. Koláře.

Usnesení číslo 2/7/2025:

ZO schválilo poskytnutí finančního příspěvku ve výši 10 000 Kč z rozpočtu obce pro Český svaz včelařů, z.s., ZO Bílovice n. S.

Výsledky odpadového hospodářství obce v roce 2024 a výhled na rok 2025

Martin Ondroušek

Rok 2024 byl poslední, kdy obec nebyla nucena řešit podíl vyřídění odpadů. Od roku 2025 se situace významně mění a pro obec začíná platit zákonná povinnost dosáhnout vyřídění odpadů alespoň 60 %, jejíž nedosažení může být ze strany státu sankcionováno. V roce 2024 jsme dosáhli vyřídění 49 %, což je sice o 1 % lepší výsledek než v roce 2023 a o 8 % více než v roce 2022, ovšem do požadovaných 60 % nám zbývá ještě 11 %. Tento vývoj potvrzuje zkušenosti jiných obcí, že s dosavadním systémem lze požadovaných 60 % jen stěží dosáhnout. Naopak zkušenosti jiných obcí, které zavedly systém více popelnic u každého domu (tzv. door-to-door systém) ukazují, že lze vyřídít více než 70 % odpadu. Vysoká vyřídění pro obec znamená jen splnění zákonné povinnosti a snížení ekologické zátěže, ale také finanční úsporu, která pomůže udržet poplatky za odpady na přijatelné úrovni. Z těchto důvodů již loni zastupitelstvo obce rozhodlo o přechodu na systém door-to-door a ve spolupráci se společností KTS EKOLOGIE s.r.o. podalo žádost o dotaci na pořízení potřebného počtu popelnic.

Nový systém svozu

Nyní jsou již popelnice vysoutěženy a ve výrobě, do konce června nám budou dodány. V září je plánujeme distribuovat občanům – podrobnosti o způsobu a termínech včas upřesníme. Nový systém svozu bude spuštěn 1. října 2025 a na doporučení svozové společnosti KTS EKOLOGIE s.r.o. bude fungovat podobně jako v sousedních obcích:

- Pro každé číslo popisné počítáme s distribucí tří nádob o objemu 240 litrů (modrou na papír, žlutou na plasty a hnědou na bioodpad).
- Svoz papíru, plastů a smíšeného komunálního odpadu proběhne jednou měsíčně.
- Svoz bioodpadu proběhne jednou za dva týdny, v zimním období jednou měsíčně.
- Převážná část stávajících sběrných míst s kontejnery na tříděný odpad bude ponechána pro ty, kdo se systému door-to-door nebudou moci zúčastnit, avšak frekvence jejich svozu se prodlouží z jednoho týdne na dva týdny.

Proč zavádíme nový systém?

Nový systém svozu zavádíme s ohledem na budoucí požadavky na vyšší míru třídění a rostoucí náklady na likvidaci smíšeného komunálního odpadu. Jedná se tudíž o **cestu, jak udržet ceny svozu a likvidace, a tím i poplatky za odpady v přijatelné výši**. Nový systém zároveň občanům **přinese větší pohodlí při třídění**, když nebudou muset s tříděným odpadem docházet ke vzdálenějším sběrným hnízdům.

Jsme si vědomi, že se jedná o výraznou změnu v odpadovém hospodářství obce, a proto **29. května 2025 zorganizujeme veřejnou debatu pro občany, kde budou mít možnost položit otázky vedení obce a zástupcům svozové společnosti KTS EKOLOGIE s.r.o. týkající se nového systému sběru**.

Kompletní informace o třídění jednotlivých druhů odpadů a o ekonomice odpadového hospodářství obce v jednotlivých letech naleznete na **webových stránkách** obce v zelené sekci **Obec/Nakládání s odpady**.

Historie a současnost kanického školství

Budova kanické školy je v dnešní době neodmyslitelnou dominantou obce, ale také nedílným prostorem místního kulturního života. Cesta k dnešní podobě místního školství však byla mnohem složitější, než se na první pohled může zdát. Škola, jakožto místo, kde děti trávily i tráví mnoho času, rychle získala důležitou pozici v obci. Zároveň s tím se profilovaly různé osobnosti, které určovaly nejen chod školy, ale také tvořily vizitku celé obce.

Prvopočátky kanického školství

Nejstarší školní historii lze vyhledat v babických kronikách. Ne proto, že by se v Babicích zajímali o sousední vesnici, ale proto, že dějiny školního vyučování dětí z obou obcí byly na počátku společné. Historie školního vyučování v Kanicích je totiž úzce spjata s babickou farností. Do ní v době vzniku první školy patřily vedle Babic také Kanice, Řícmanice a Staré Hamry (dnešní Josefov a Adamov). Pro lepší pochopení je třeba zmínit, že v té době nebyl kostel ani

K. Horáček a K. Pospíšilová

ve Starých Hamrech, ani v Bílovicích. Babice měly v tomto směru výhodu – doložená historie jejich kostela sahá až do roku 1448.

První školní budova, společná pro děti z Babic a Kanic, byla postavena v roce 1767. Školní vyučování ale začalo dříve, v roce 1763, a to díky premonstrátu zábrdovického kláštera P. Kryštofu Matuškovci a knížeti Josefu Václavu z Lichtenštejna. Probíhalo v pronajaté místnosti domu č. p. 16 v Babicích. Prvním učitelem byl Josef Šebetovský.

Budovu první společné školy postavil na své náklady klášter premonstrátů v Zábřovicích. Tvořila ji jedna velká prostorná vyučovací třída a byt pro učitele (jedna místnost a kuchyňka). Učitelství pomocník přespával ve třídě. Školní budova stála za cestou před babickým kostelem na místě, kde dnes stojí hasičská zbrojnice. V zimním období, tedy od listopadu do konce dubna, se kaničtí žáci učili v Kanicích, kam za nimi docházel učitelství pomocník. Za špatného počasí tam i přespával. Zimní vyučování v Kanicích probíhalo v domě č. p. 22 (Zvonička), uváděném

v dobových záznamech jako Gemeindehaus (obecní dům), který stával i na místech dnešních domů č. p. 53 a 54.

Na počátku 19. století už škola evidovala 180 dětí. Proto byla v roce 1820 postavena nová budova, na jejíž stavbě se finančně podílela i obec Kanice. V roce 1832 došlo k osamostatnění Adamova – vznikla zde nová farnost, postavil se kostel a také nová škola.

Zdá se vám, že to měly kanické děti v té době se školou složité? No, děti z vedlejší Ochoze a Ubců chodily až do roku 1851 pěšky do školy do Křtin.

O tom, jak to fungovalo v místním školství před 170 lety se můžeme dočíst v babických kronikách:

„Až do tohoto času odváděl se školní plat od rodičů do rukou učitele, a to týdně od jednoho žáka 2 kr. stříbra. Tehdejší učitel Valentin Petýrek ucházel se, aby školní plat byl zvýšen. Na tuto žádost byla zavedená nová úmluva dne 29. července 1857. Na jejím základě obec Babická vybírala za 106 dítek (bez ohledu na to, jestli tento počet dítek byl skutečně naplněn nebo ne) každý měsíc 10 kr. stříbra a po ukončení měsíce vyplácela učiteli jeho požadovanou částku. Za chudé dítky, které do počtu 106 chybovaly, musela obec platit, takže některý školní rok tento nedostatek přesahoval 50 zl. Tenkrát byl také zvláštní plat pro učitele, a to 120 zl. stříbra, z nichž

obec Babická platila 60 zl. a obec Kanice také 60 zl. podle daně. (...) Za varhanickou službu v kostele do- stával učitel z obce Babice k užívání 2 měřice obecního pole a potřebné dřevo k otopu. Obce Kanice a Řícmanice platily 25 kr. ročně za každého dospě- lého muže. Od roku 1855 však všechny obce farnosti platily 60 zlatých ročně. Ze svých příjmů se učitel také staral o úklid školy (12 zlatých ročně), platil šla- pače varhanových měchů (2 zlaté, 24 kr. ročně), při- spíval na opravu varhan (3 zlaté ročně) a na struny a opravy kostelních hudebních nástrojů (4 zlaté ročně).“

Valentin Petýrek, věhlasný učitel kanických a babických dětí. Pedagog, hudebník a vlastenecký buditel.

Motto: „V roku 1854 dne 18. června, donesla Anna Hlaváč, školačka z Kanic, v tom úmyslu, že to kousek cukru jest neb tak zvaná Kindceltla, kousek jedu ,který otec doma schován na lištvi měl' a z něho kousek dolů upadl. Tento počaly děvčata ve čtvrté stolici lízati, nejvíce Arnoštka Kotasová, u níž to učitel Valentyn Petýrek spatřiv, hned prohlédl a odňal. Z těch děvčat tři vrhly dílem hned, některé ale až odpoledne, nejvíce ale Kotasová Arnoštka, jenž se jí také hned pomohlo! Toto k upamatování poznamenáno a za výstrahu k horlivé pozornosti pánů učitelů.“

Valentin Petýrek pocházel z významného učitel- ského a muzikantského rodu, jehož první známou osobností byl křtinský učitel Johann Petýrek, který působil jako rektor na křtinské škole a v letech 1799–1825 se staral o tamní hudební život.

Valentin se narodil 8. března 1816 jako desáté dítě. I přes to, že jeho otec zemřel, když mu bylo pouhých sedm let, vydal se v jeho šlépějích a stal se kantorem. Po studii se vrátil do rodného kraje a v roce 1839 byl jmenován rektorem školy v Bukovince. Mezi lety 1843 a 1859 pak zastával stejnou pozici v Babicích. Získal pověst vynikajícího učitele, hudebníka a vlaste- neckého buditele. Půjčoval knihy, podporoval vzdě-

lanost, rozvíjel kulturní život a vyučoval pěstování ovocných stromků. Vydal dvě pedagogické knihy, které byly na svou dobu velmi pokrokové a staly se ceněnými didaktickými pomůckami. Organizoval koncerty vážné hudby, na kterých se hrála díla Haydna nebo Mozarta. Často na nich zazněly i jeho vlastní kompozice. Kromě varhan ovládal hru na housle, klavír i violoncello. Vedl čtyřlidskou kapelu, která hrávala nejen v Babicích, ale také ve Křtinách. Petyrek měl významný vliv i na hudební kariéru o 12 let mladšího křtinského skladatele Konstantina Jahody, který v jeho kapele hrál.

V roce 1859 navštívil Babice kníže František Joachim Josef z Lichtenštejna. Obdivoval Petyrekovu hru na varhany při mši, což mohlo přispět k tomu, že byl téhož roku přeložen na měšťanskou školu v Břeclavi, kde dle zápisů v **Matici Břeclavské** společně s dalšími dvěma kantory učil téměř 500 dětí.

„V březnu 1859 odstěhoval se pan Valentin Petyrek, učitel v Babicích, z Babic do Břeclavi. Byl to učitel

horlivý. Za jeho času byla škola babická v okolí vyhlášena. Na jeho vyučování a laskavé k dobrému chování napomínání jeho žáci, nyní již občané, dosud vzpomínají. Také v hudbě na kruchtě v Babicích i ve Křtinách byl mistr. Sláva památce jeho!“

Valentin Petyrek zemřel 20. února 1869 v Břeclavi na plicní chorobu, stejně jako jeho otec. Jako skladatel zanechal tři velké sborové mše a stovku písní a smyčcových kvartetů. Křtinská kronika mu v roce 1878 přisoudila světovou proslulost, dnes je však téměř zapomenut. Některé děti z jeho sňatku s Františkou Rummlerovou navázaly na rodinnou hudební tradici – syn **August Petyrek (1853–1915)** pokračoval v hudební tradici jako varhaník a pedagog, mimo jiné v Olomouci, Brně a Vídni. Valentinův vnuk **Felix Petyrek (1892–1951)** se stal uznávaným klavíristou, skladatelem a pedagogem. Autor mnoha klavírních děl a opery *Die arme Mutter und der Tod* získal v roce 1950 rakouskou Státní cenu za zásluhy o hudbu.

Přístavba druhé babické školy a odškolnění Kanic

Do roku 1866 měla škola v Babicích pouze jednu učebnu, ve které se vyučovala II. třída, tedy starší žáci ve věku 9–12 let. Pro vyučování I. třídy, kam docházely děti ve věku 7–9 let, byla pronajata místnost v sousedním domě č. p. 16. V roce 1866 se obec rozhodly přistoupit ke stavbě přístavby školy:

„V poslední době jednalo se ještě s obecním zastupitelstvem přiškolené obce Kanice, by se od Babic odškolnila a sobě samostatnou školu v Kanicích zařídila, čímž by obci Babické výlohy na přistavění školy v Babicích byly odpadly. Jednání toliko zůstalo bez výsledku dílem proto, že se obec Kanice obávala velikých výloh na zřízení své školy, dílem žádala náhradu od obce Babické za školu babickou, poněvadž při její stavbě roku 1820 nápomocni byli.“

Veřejná dražba na stavbu školy proběhla 3. dubna 1866. Zpočátku se soutěžily jednotlivé profese zvlášť, později se na návrh správce velkostatku Pozořice dražila stavba jako celek, což snížilo náklady z 1 242 zl.

r. č. (zlatých rakouského čísla, pozn. red.) na 1 203 zl. r. č. Vítězem zakázky se stal Antonín Ševčík č. p. 22. Stavbu řídil Eduard Ševčík z Černé Hory.

Na stavbě se podíleli i místní řemeslníci – kámen vozil z Kanic František Pernica, cihly se vyráběly a pálily na poli Petra Prachaře z č. p. 31. Přístavba zahrnovala novou vyučovací světnici a byt pro podučitele na straně fary. Dále v ní byla další světnice pro učitele na spodní straně od domu č. p. 16. Celkové náklady na stavbu činily 3 598 zl. 45 kr. r. č. (krejcarů rakouského čísla, pozn. red.). Ty byly hrazeny obcemi Babice a Kanice dle předepsaných daní.

Dozor nad školou a vyučováním od roku 1822 do roku 1869 zajišťovala biskupská konzistoř. Jedovnický děkan vykonával pravidelné inspekce a zkoušel žáky. Nejlepší tři byli zapisováni do tzv. **„Zlaté knihy“** a odměňováni obrázky a náboženskými knížkami. Po zkouškách probíhala na faře hostina za účasti učitele, jeho pomocníka a dalších místních představitelů. Po roce 1869 přešel dozor nad školami na okresní úřad.

První dvě kanické školy a Josef Černocký

Společná historie babického a kanického školství končí rokem **1872**, kdy byla v Kanicích postavena škola v č. p. 44, dnes zdravotní středisko. Fungovala do roku 1904, byla jednotřídní a obsahovala byt pro učitele. Zajímavostí je, že popisné číslo 44 dříve náleželo objektu strážního domku u železnice, který tehdy patřil do kanického katastru. V roce 1857 byl tento domek neobydlený, podle sčítacích operátů z roku 1869 v něm bydlel Jan Buchta, který měl v kolonci zaměstnání uvedeno „železná dráha“. Muselo tedy dojít k přečíslování místních domů.

Kdo na této škole v letech 1872 až 1879 vyučoval? Nejspíš to byl **M. Charvát**, jak lze vyvodit ze zprávy v novinách **Mährischer Correspondent** z 26. dubna 1873, kde je uveden jako učitel z Kanic mezi ubytovanými hosty v brněnském hotelu U Tří knížat.

V roce 1879 přišla do Kanic významná učitelská osobnost, **Josef Černocký**. Narodil se 28. února 1853 v Luhačovicích, měl manželku Magdalenu, která byla o tři roky starší, a syna Anděloslava, narozeného v roce, kdy Černocký přišel do Kanic. V roce 1904

se Josef Černocký po ztrátě první manželky znovu oženil, a to s Růženou Zapletalovou. Byla o 15 let mladší a pocházela z Klobouků u Brna. V domácnosti s nimi žila i její dcera Růžena Franková. Josef Černocký byl v Kanicích natolik významnou osobností, že mu bylo v roce 1894 uděleno čestné občanství.

Druhá škola v Kanicích

Když se ukázalo, že budova školy č. p. 44 kapacitně nevyhovuje, postavila se nová dvoutřídní škola **č. p. 76**, dnes obecní úřad. Slavnostní vysvěcení proběhlo v neděli **11. září 1904**. Nadučitelem zůstal Josef Černocký, a to až do roku 1919. Bydlel pak v jedné z Eislerových vil v Bílovicích nad Svitavou, které tehdy patřily katastrálně ke Kanicím. V roce 1923 byla tato část odkoupena Bílovicemi a Černocký se následně odstěhoval do Slavkova, kde v roce 1929 zemřel.

Zdroje:

Dobové zprávy z tisku a sčítací operáty

Felix Petyrek. Online. In: *Wikipedia*. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Felix_Petyrek. [cit. 2025-03-09].

PIDRA, Josef. *Babice nad Svitavou od středověku po současnost*. Brno: Tiskárna Helbich, 2015. ISBN 978-80-906018-2-6.

ŠVENDA, Petr. *Petýrkové – 220 let. Křtinský zpravodaj 2, 2019, s. 38–39*. Dostupné z: <https://www.krtiny.cz/files/ckeditor/Zpravodaj/Z19b.pdf>

ŠVENDA, Petr. *Petýrkové II. Křtinský zpravodaj 2, 2019, s. 35–37*. Dostupné z: <https://www.krtiny.cz/files/ckeditor/Zpravodaj/Z19c.pdf>.

Varhaníci. Online. *Varhany v kostele svatého Mořice v Olomouci*. 2024. Dostupné z: <https://varhany.moric-olomouc.cz/varhanici>. [cit. 2025-03-09].

Po konci první světové války došlo v Kanicích k obnovení vyučování. Po Černockého odchodu na počátku roku 1919, se řídícím učitelem stal **Evžen Viktorin**, který se pro kanické školství mezi válkami stal zásadní postavou. Narodil se 11. srpna 1881 v Třebětíně do učitelské rodiny a obecnou školu navštěvoval v Újezdu u Černé Hory, kterou řídil jeho otec Jan. Od školního roku 1905/6 Viktorin vyučoval na obecné dvojtřídní škole v sousedních Řícmanicích, kde stál u vzniku tamního Sokola. Z Řícmanic pocházela i jeho žena Josefa Cvilinková, která byla učitelkou ženských ručních prací a domácích nauk v kanické a řícmanické škole.

Viktorinovo působení nebylo naplněno pouze hodinami strávenými s dětmi při výuce, angažoval se i v místním dění. Podílel se na činnosti kanického Sokola, kde působil především jako vzdělavatel. V roce 1932 byl zvolen do místního zastupitelstva jako kandidát strany národních socialistů. Působil v několika výborech a jako člen letopisecké komise byl pověřen sepsáním pamětní knihy obce. Vzhledem k tomu, že je tato pamětní kniha jedinou dochovanou, je velmi cennou. Ta předchází, která byla v letech 1885–1915 psána Josefem Černockým, byla zničena během druhé světové války. Evžen Viktorin kanickou školu řídil až do roku 1934, kdy odešel na obecnou školu v Husovicích. V dubnu 1939 poté odešel do výslužby. Zemřel 9. října 1946.

Po Viktorinově odchodu školu krátce řídila **Žofie Petlachová**, která se narodila 6. května 1902 v Brně. Ještě pod dívčím jménem Píšková nastoupila 26. října 1921 na kanickou obecnou školu na místo učitelky. V obci se brzy začlenila do Sokola a v září 1924 se provdala za kanického občana Anděoslava Petlacha. On sám byl členem obecního zastupitelstva, angažoval se v osvětové komisi nebo v komisi pro výstavbu obecního koupaliště. V roce 1936 byl starostou Sokola, ve kterém jeho žena zastávala funkci jednatelky. Petlachová rovněž nacvičovala různá divadelní představení. K tomu se v obci vrátila i o mnoho let později, a to v 60. letech. Její učitelská kariéra však byla pozastavena zákonem č. 379/1938 Sb., který upravoval personální poměry ve veřejné správě. Jedno z nařízení se vztahovalo i na provdané učitelky, které se musely vzdát služby nejpozději do 16. ledna 1939. Žofie Petlachová se následně s rodinou přestěhovala do Vsetína, kde po skončení druhé světové války neúspěšně žádala o opětovné ustanovení do školní služby.

Posledním meziválečným řídícím učitelem byl **Fran-tišek Jíša**, který se narodil 2. června 1888 v Třebíči. Učitel byl poznamenaný zkušenostmi z ruského zajetí za první světové války. Místní školu řídil od června 1935 do srpna 1939, kdy se s rodinou přestěhoval do Líšně. Se začátkem druhé světové války byl však jakožto legionář z politických důvodů předčasně penzionován. Zemřel 24. ledna 1949.

Druhá světová válka a období třetí republiky

Od nového školního roku, který byl již válečným, vyučování probíhalo omezeně. Zároveň však o něm nejsou podrobnější záznamy v archivních prame-nech nebo kronikách. Školní kroniku potkal stejný osud jako tu obecní. Ve vedení školy se vystřídalí Vladimír Štancl a Metoděj Talanda. Druhý jmenovaný byl v době správy školy pouhým učitelským čekatelem, což ilustruje personální limity období. Od konce září

1944 vedení převzal Jan Buriánek a školu vedl do dubna 1947. Jeho nástupcem se stal Jan Hrabálek, který předtím vyučoval na obecné škole v Bílovcích n. S. Ačkoliv se před válkou vyučovalo ve dvou třídách, v prvním poválečném školním roce byly děti vyučovány pouze v jedné. Důvodem byl nízký počet žáků.

Nové poměry ve státě a proměna školy

Od školního roku 1947/48 školu řídil František Koudelka, který pocházel z Brna. S jeho příchodem došlo k nárůstu počtu dětí a byla otevřena druhá třída. Bylo

tedy nutné přijmout dalšího učitele. Do dějin kanického školství tak vstupuje další klíčová postava – **Ja-rosлав Trávníček**. Tento rodák z nedaleké Proseče

se z pozice učitele vypracoval do ředitelské funkce, které se ujal v září 1950. Kanickou školu řídil až do června 1981.

Za doby jeho působení se škola několikrát rozrostla – nejprve bylo ustáleno vyučování ve dvou třídách, které bylo od školního roku 1954/55 konečně stabilní. Druhým učitelem na kanické škole se stal Rudolf Páleník. Zde vyučoval první třídu do školního roku

1960/61, kterou navštěvovaly děti prvního a druhého ročníku, v některých letech se jednalo i o ročník třetí, záleželo na počtech žáků.

Do kulturního života školy promluvily politické změny ve státě. Například od prosince 1952 ve škole v předvánočním čase probíhalo vítání Dědy Mráze. Tak, jak známe z filmových snímků, i zdejší děti se účastnily různých brigád. Pozoruhodnými byly hledací služby proti mandelince bramborové, kterých se účastnili nejen žáci, ale i samotný ředitel.

Nová školní budova na Bukové

Pro historii, ale i současnost školy v Kanicích je zásadní rok 1961 a výstavba nové školní budovy. Ta byla vystavěna především pro děti z Kanic, Babic nad Svitavou, Ochoze u Brna a Řícmanic. Do té doby děti dojížděly do Bílovic n. S., kde bylo z důvodu vysokého počtu žáků zavedeno směnné vyučování. O nové školní budově v Kanicích se začalo jednat v průběhu školního roku 1956/7.

Po úspěšném jednání byl vybírán v Kanicích pozemek – jako stavební místo byly určeny parcely v části Buková, kde v roce 1959 započala stavba. V budově se nacházelo 8 klasických a 1 odborná učebna – jen pro zajímavost, náklad činil 2 159 000 Kčs. Slavnostní otevření základní devítileté školy s č.

p. 135 proběhlo 4. února 1961. Byla však určena především pro žáky 6.–9. ročníku, kteří zde poprvé k výuce usedli 17. dubna 1961. Okolí budovy bylo v následujících letech zvelebováno a kolem školy vznikl park. Byl zde rovněž postaven skleník, který společně s přílehlými pozemky sloužil žákům k pěstování vybraných plodin.

V důsledku rozšíření vyučování bylo potřeba obohatit sbor o učitele různých aprobací tak, aby byla pokryta výuka všech učebních předmětů. Rázem tak škola neměla pouze ředitele a jednoho dalšího učitele, ale na škole působilo až dvacet pedagogických pracovníků. Ani o děti neměla kanická škola nouzi, v 60. le-

tech druhý stupeň navštěvovalo přes 200 žáků, vůbec nejvíce jich bylo ve školním roce 1962/63, a to 232.

Vyučování mladších dětí probíhalo i nadále ve staré budově. Ke konci 70. let došlo ke kooperaci škol, kdy místní děti prvního až třetího ročníku dojížděly do Ochoze a děti 4. ročníku se učily v Kanicích. Jednotlivé ročníky tedy byly vyučovány samostatně

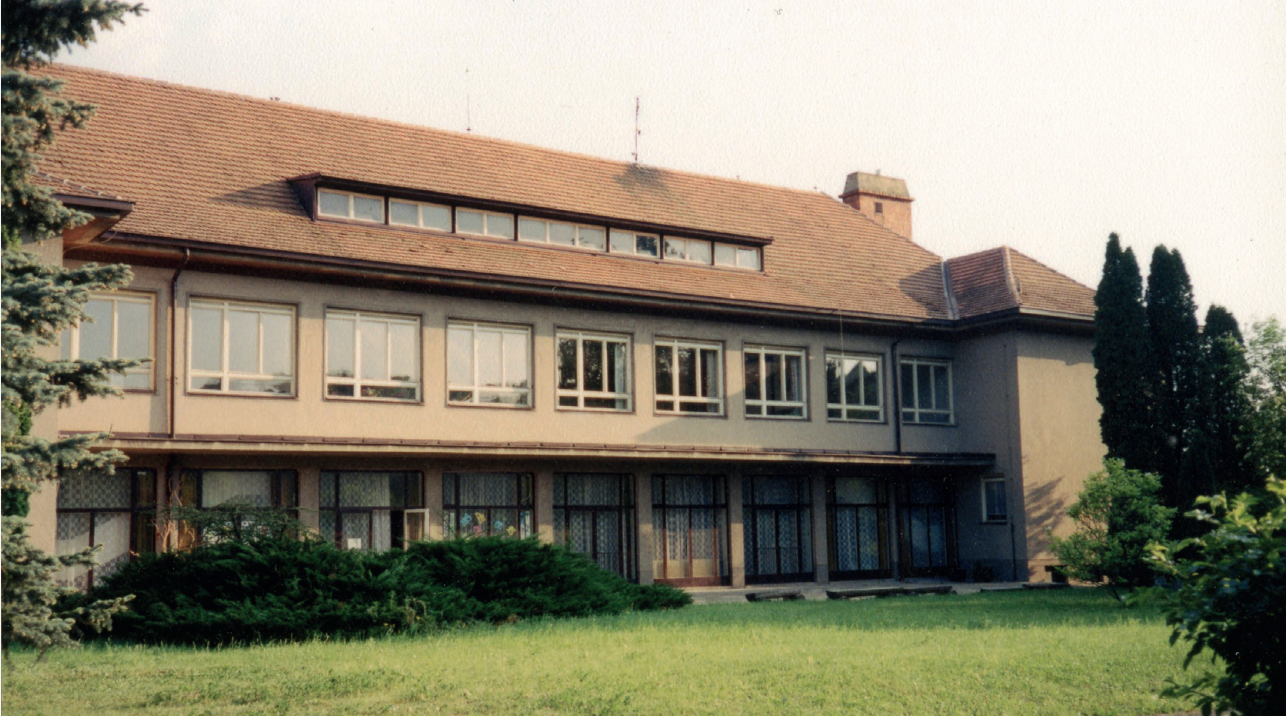
a již nedocházelo k jejich spojování. Zároveň však Kanice přišly o většinu prvního stupně. Od školního roku 1978/79 poté došlo k zastavení výuky ve staré budově školy, kde zůstaly jen dílny a knihovna. Nejmladší děti se do kanické školy vrátily až ve školním roce 2005/6, kdy zde byla po dlouhých letech otevřena první třída. Ve školním roce 2008/9 se podařilo ve škole otevřít všechny ročníky.

Další rozšiřování kanické školy

Po třiceti letech ředitelování odešel Jaroslav Trávníček do důchodu a od školního roku 1981/82 byla do funkce jmenována **Marie Lázníčková** z Bílovic n. S. Pro tu kanická škola nebyla neznámým prostředím, jelikož na ní vyučovala v letech 1961–1977 matematiku a zeměpis. V počátku jejího působení se začala do života školy propisovat absence školní kuchyně a jídelny. Tyto dnes již neodmyslitelné části školy začaly fungovat od školního roku 1984/85. O dva roky později byla ve škole zřízena školní družina.

Události listopadu 1989 ovlivnily i kanickou školu. V důsledku sametové revoluce docházelo ke změnám, které se dotýkaly vedení škol. Stávající ředitelé museli pro další setrvání ve funkci získat důvěru. Tehdejší ředitelka Marie Lázníčková ji získala do

konce probíhajícího školního roku. Po jejím odchodu byl vyhlášen konkurz na ředitele školy, který vyhrála **Jindra Kyzlinková**, která do té doby vedla základní školu v Ochozi u Brna. Školu řídila do prosince 1991, kdy byla odvolána. Následoval další konkurz, který vyhrála **Hana Mazancová**. Ta školu vedla až do roku 2015, kdy ji vystřídal současný ředitel **Ondřej Dostálík**.

Škola teď a tady

Ačkoliv se oranžovo-modrá fasáda může zdát nedělitelnou součástí vzhledu kanické základní školy, není tomu tak. Tento barevný nátěr získala budova až o letních prázdninách 2007. Proměnu nezažil pouze vzhled budovy školy, ale i její přílehlé okolí. Ve školním roce 2010/11 byly zrušeny školní pozemky z důvodu výstavby mateřské školy. Ta byla v obci poprvé zřízena již v dubnu 1947, ale školka neměla vlastní budovu. Vyučování probíhalo v jedné z učeben obecné školy. Od školního roku 2011/12 se tak místní děti dočkaly vlastní školky, která má dnes dvě oddělení.

Od školního roku 2015/16 se děti učí i v podkrovní škole, kde vznikly nové odborné učebny. Jednání o další přístavbě školy započala již na podzim roku 2017, o rok později začala samotná stavba budovy, která byla slavnostně otevřena v září 2019. Přes léto 2021 byly zmodernizovány šatny žáků. V současné době probíhá rekonstrukce školního hřiště.

Ať už kanická škola procházela různými historickými etapami, vždy se snažila o jedno – o vzdělávání zdejších dětí, o jejich výchovu a vedení k dalšímu životu, který následoval po opuštění školních lavic. Příběhy jednotlivých učitelů a ředitelů, samotné vyučování nebo reflexe dějinných momentů, by vydaly na další články. Historie kanického školství je dlouhá, pestrá a plná vzestupů a pádů. Důležité však je, že tradice vyučování v obci přetrvávala až do současnosti.

Zdroje:

POSPÍŠILOVÁ, Kristýna. *Role učitelstva vesnických obecných škol v éře první republiky*. Online. Bakalářská práce. Brno: Masarykova univerzita, Filozofická fakulta. 2025. Dostupné z: <https://is.muni.cz/th/jauqny/>.

Školní kronika. 4 svazky. Kanice: 1945–současnost. Místo uložení: Základní škola a mateřská škola Kanice.

Ve škole se od vydání posledního čísla Kanických listů stala spousta věcí: žáci nadále úspěšně reprezentují ZŠ Kanice v různých sportovních i vědomostních soutěžích a proběhla spousta akcí a exkurzí.

Okresní kolo ve stolním tenise aneb borci z Kanic jedou!

V úterý 22. října se žáci zúčastnili okresního kola ve stolním tenise v Ivančicích, kde změnilo své síly sedm škol z okresu Brno-venkov. A jak se říká: „Veni, vidi, vici“ – ZŠ Kanice přišla, viděla a vítězila!

V kategorii starších žáků tým ve složení Ondra Smetana, Lukáš Pluhař a Tonda Kulheim ukázal, že hoši by doma neměli problém ani s jarním úklidem. Soupeře smetli ze stolu tak rychle, že by si je klidně mohl najmout lecjaký super uklízečský tým! Kluci to zvládli jako profíci, občas to dokonce vypadalo spíš jako tenisový zápas než stolní tenis. Výsledek? Postupují do krajského kola v Hodoníně.

Ani mladší kluci nezůstali ve stínu svých starších partáků. Miky Drábek, Robin Peša, Marek Makówka,

Markus Nešetřil a Josef Kulheim ukázali, že jsou rovnocenní soupeři, a nakonec vybojovali skvělé 2. místo. Také ve čtyřhře, kterou hráli poprvé, si poradili jako ostřílení borci. První místo sice těsně proklouzlo mezi prsty, ale kluci na to rozhodně nemusí smutně vzpomínat – jejich výkon byl excelentní. Miky dokonce ke konci turnaje působil tak suverénně, že už to skoro vypadalo, že se bude muset podepisovat fanouškům.

Byl to parádně strávený den plný napínavých soubojů, psychického vypětí, ale i velké legrace. Týmy nakonec odjížděly nejen s vítězstvím v kategorii starších žáků, ale i s nadějí, že se mladší kluci příště vrátí pro zlato.

Kanická ping-pongová výprava na krajské kolo do Hodonína

Krajské kolo ve stolním tenise proběhlo 12. listopadu v Hodoníně a bylo pro dva kanické týmy (Marek Makówka, Mikuláš Drábek, Robin Peša, Josef Kulheim, Ondřej Smetana, Lukáš Pluhař a Tonda Kulheim) parádní ping-pongovou jízdou. Aspoň dokud nezjistili, že proti nim nastupují i borci z republikových

a mezinárodních turnajů. I když klukům šampioni nedali šanci, drželi se statečně. Neudělali sice díru do světa (jen Jožka do sítě), ale nabrali aspoň cenné zkušenosti a užili si den plný radosti ze sportovního zápolení.

Opičí geny nebo jen dobře namakané bicepsy?

Když sedmnáct žáků z Kanic vyrazilo do Bílovic n. S. soutěžit na okrskové kolo ve šplhu, vypadalo to, že možná předběhnou i veverka na stromech. A nebylo to jen zdání – nejběžnější šplhounská jízda se odehrála mezi šestáky a sedmáky, kteří se prošplhali do okresního kola. Hvězdou týmu se stal Ben Prokeš, který se s vervou pustil do 4,5metrové tyče a zhruba za 3,20 sekundy byl nahoře.

Okresní kolo 26. listopadu v Tišnově už pak bylo skutečným adrenalinovým závodem o každou desetinku. Šplhounské trio (Ben Prokeš, Albert Rakšány a Jožka Kulheim) s velmi těsným rozdílem dosáhlo na druhé místo, bohužel to znamenalo těsné vyřazení z postupu do krajského kola. Všem soutěžícím patří velká gratulace!

Mikuláš ve škole

Deváté třídy skvěle nachystaly Mikulášskou :)

Vánoční jarmark a dílničky

Ve spolupráci s Klubem přátel školy proběhlo jedno moc pěkné předvánoční odpoledne.

Občané Kanic si mohli přijít s dětmi vyrobit svícný, vazby a další krásné dekorace, a také zakoupit spoustu povedených vánočních výrobků, které tvořily děti v pracovních činnostech a výtvarné výchově.

Když se sny mění ve skutečnost

Kanické děti jsou veleúspěšné i mimo školu. Žákyně 7. třídy Eliška Zvědělíková se se svojí skupinou stepu dostala až na mistrovství světa a mohli jste ji též vidět ve finále známé TV show Československo má talent (7. prosince). Zde jsou její postřehy:

„Ještě před pár lety by mě ani nenapadlo, kam mě tanec a step mohou zavést. Začalo to nenápadně – taneční a stepařská škola R+P Brno se pro mě stala druhým domovem, tréninky rutinou a sny velkým hnacím motorem. A pak přišel rok plný nečekaných zážitků, dřiny i radosti.

Všechno odstartovalo mistrovstvím ČR, kde se naše formace **BEEHIVE** umístila na 3. místě. **Druhý vice-mistr ČR** – to byl neskutečný úspěch! A co víc – postoupili jsme na **mistrovství světa v Praze**. Jen si to představte: obrovská hala, světová konkurence a my mezi nimi. Neuvěřitelné. Vystoupení bylo nabitě emocemi, energií a neskutečným odhodláním. **Nakonec jsme skončili devátí z třidvaceti skupin** z celého světa. Byla to dřina, ale stálo to za to.

Krátce po mistrovství jsme dostali nabídku účinkovat v talentové soutěži **Československo má talent**.

Ačkoliv jsme byli už vyčerpaní, nadšení nás hnalo dál. Pořadatelé nás vybrali mezi osm nejlepších, nakonec to byli právě diváci, kteří rozhodli, že postoupíme do finále. Živý přenos? Naprostá jízda! Celé dny jsme nacvičovali, měnili

choreografii, zkoušeli s produkcí. Náročné? Ano. Úžasné? Absolutně. Když jsme stáli na pódiu před kamerami, sálajícími reflektory a obrovským publikem, věděla jsem, že tohle je jeden z těch momentů, na které nikdy nezapomenu.

Po finále ale zážitky nekončily. Dostali jsme další nabídky na vystoupení – třeba v Bratislavě, kde jsme reprezentovali na akci Siemens. Navíc jsme si užili vystoupení na vánočních trzích, kde panovala krásná atmosféra. A jako třešnička na dortu? Setkání s moderátory a celebritami, jako jsou Marek Slávik, Marta Jandová nebo Leoš Mareš.“

Škola není jen o zábavě, ale především o učení. Podívejte se, jak si vedou v angličtině osmáci, kteří psali esej na téma „Zábava“. Krásných prací byla spousta.

Essay Entertainment

by Hana Lendelová

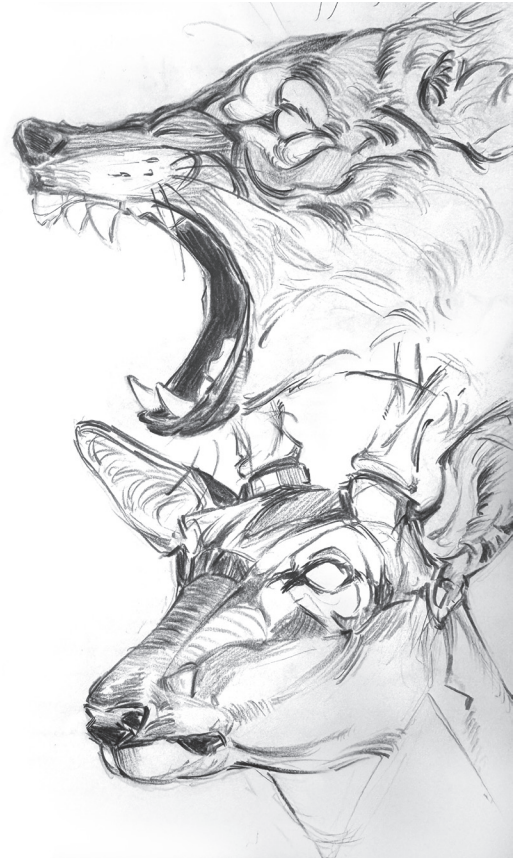
I usually spend my free time outside with my best friend or at home, drawing, listening to music, doing other hobbies or sleeping. I most likely spend my time alone, with my dad or with my brother.

I love drawing. I have been drawing since the time when I was at the kindergarten. I have tried many styles but I still haven't found mine own. I like drawing characters, cars, nature or flowers.

Making models is one of the hobbies I share with my dad. We make models of tanks, planes and cars. While I am still a beginner, my dad makes the best models I have ever seen.

Another thing I do in my free time is listening to music. It is something that I also share with my dad. I listen to lots of bands, but my favourite one is Radiohead. I enjoy almost all the same bands as my dad, which are: the Cure, The The, Depeche Mode and more. I always listen to music on my headphones.

I don't go out that much, but when I finally do, I spend my time outside with my best friend, talking about music, series we have watched or some funny stuff that happened. We also share the same passion – drawing. We often spend time at my house, playing video games, drawing or just talking.

Příběhy našich sousedů (vzdělávací projekt organizace Post Bellum)

V letošním školním roce se čtyři žáci z 9. ročníku (Martina Kubíčková, Patrik Peša, Simona Wintorová a Eliáš Zouaoui) zapojili do projektu Paměti národa Příběhy našich sousedů, jehož cílem je uchovávat vzpomínky pamětníků a přiblížit mladé generaci významné události i běžný život v minulosti.

V rámci projektu **navštívili pamětníka z naší obce**, který jim poutavě vyprávěl o tom, jak se zde žilo v době jeho mládí. **Tyto autentické vzpomínky zpracovali ve formě animace, která je absolutně úžasná**, vlastní obrázky žáci rozpořbovali a ozvučili. Uslyšíte v ní i zachycené vyprávění rodáka z Kanic.

Toto animované video, které zachycuje pamětníkovy vzpomínky, si rozhodně nenechte ujít! Je ke zhlédnutí na webových stránkách ZŠ Kanice (www.zskanice.cz/pribehy-nasich-sousedu-pamet-naroda) a také na následujícím odkazu (také viz QR kód):

https://www.youtube.com/watch?reload=9&v=cg-gEF_2QtI

Výsledné dílo žáci představili před odbornou porotou v brněnském divadle Radost.

Základní škola a Mateřská škola Kanice, okr. Brno-venkov, příspěvková organizace, Kanice 135, 664 01 p. Bílovice nad Svitavou
TEL. 545 227 268 email: zs.kanice@seznam.cz www.zskanice.cz

ZÁPIS DĚTÍ DO 1. ROČNÍKU

proběhne v budově ZŠ Kanice

v pondělí 7. dubna 2025 od 14 do 18 hodin.

Zveme všechny budoucí prvňáčky a jejich rodiče.

Prosíme zákonné zástupce, aby se zapisovali na daný čas do on-line tabulky na stránkách školy v sekci „Pro prvňáčky“.

K zápisu vezměte rodný list dítěte a občanský průkaz zákonného zástupce.

Základní škola (ZŠ) v Kanicích se neustále vyvíjí a modernizuje, aby odpovídala vzdělávacím trendům. Ve spolupráci se zřizovatelem (obcí) a s využitím finančních prostředků z projektů EU probíhají investice do nových pomůcek, technologií a moderního vybavení (interaktivní tabule, počítače aj.). Žáci mají k dispozici učebnu informatiky a mobilní učebny s notebooky a tablety.

Velkou výhodou je menší počet dětí ve třídách, což umožňuje individuální práci s jednotlivými žáky. Panuje tu příjemná rodinná atmosféra. V prostorné hale i rozsáhlém areálu probíhá mnoho kulturních a společenských akcí pro všechny žáky napříč ročníky i pro širokou veřejnost. Je úžasné sledovat, jak se na školních akcích společně baví velcí i malí, děti i dospělí.

V roce 2015 vznikly v podkroví ZŠ nové odborné učebny pro informatiku, angličtinu, fyziku a chemii. O čtyři roky později bylo otevřeno nové křídlo ZŠ s moderními třídami, učebnu hudební výchovy, keramiky, žákovskou kuchyňkou a také školní kuchyni se zázemím a prostornou jídelnou, jejíž výzdobu si sami žáci navrhli. Modernizací prošly i šatny.

Vstřícnost k moderním technologiím a ekologii se projevuje i tím, že na jižní straně nové budovy budou umístěny fotovoltaické panely, které zajistí částečnou energetickou soběstačnost. Žáci se s tímto obnovitelným zdrojem energie budou moci seznámit přímo v ZŠ.

Protože vzdělávání je společná cesta, klade naše škola důraz na partnerství s rodiči. Kromě pravidelných třídních schůzek, konzultací a hovorových hodin se rodiče mohou zapojit do života ZŠ prostřednictvím Klubu přátel školy, podílet se na kulturních a společenských akcích nebo se stát členy školské rady.

Velmi aktivní je i žákovská rada, v níž jsou zastoupeny děti ze všech tříd, a která vymýšlí a spoluorganizuje některé školní akce.

Zejména u mladších žáků boduje Školní karneval, Diskotéka, Noc s Andersenem, Vánoční či Velikonoční dílničky a jarmarky. A ani starší žáci nejsou ochuzeni o společenský život. Již nyní se pilně připravují na další ples a v průběhu celého školního roku se aktivně podílejí na pořádání akcí pro své mladší spolužáky. Devátáci jsou patrony prvňáčků. Pomáhají jim s prvními kroky ve „velké“ škole.

Hlavní devizou ZŠ je prostorný areál umístěný v klidném prostředí. Součástí areálu je travnaté hřiště s běžeckou dráhou a doskočištěm. K výuce i dalším aktivitám slouží park v areálu, venkovní přírodní učebna a školní skleník.

Pohoda všech žáků je velmi důležitá. Pečuje o ni školní poradenské pracoviště, které tvoří výchovná poradkyně, metodičky prevence, školní speciální pedagoga a školní psychologka. Těm se se svými problémy a prosbami mohou žáci kdykoli svěřit nejen osobně, ale i prostřednictvím schránky důvěry.

S angličtinou se děti setkávají již od mateřské školy, kde probíhá formou kroužku. Od první třídy je pak povinným předmětem. Od sedmičky začínají žáci s němčinou. Samostatnými předměty jsou i volba povolání nebo počítačová grafika.

Mimo výuku nabízí ZŠ i spoustu zájmových kroužků, které vedou místní pedagogové i externí lektoři.

Žáci jsou vedeni ke zdravému a aktivnímu životnímu stylu a k fair play. Prvňáčci a druháčci se účastní plaveckého výcviku, čtvrtáci, pátáci a šestáci absolvují teambuildingy, exkurze a výlety. Starší žáci se navíc vydávají i na zahraniční pobyty.

Děti se účastní sportovních i vědomostních soutěží, kde dosahují výborných výsledků na okresní i krajské úrovni. ZŠ se pyšní šikovnými a talentovanými žáky, což potvrzují nejen výsledky SCIO testování, ale i dlouhodobá úspěšnost u přijímacích zkoušek, která se pohybuje nad celorepublikovým průměrem.

V období po přijímacích zkouškách píšou devátáci absolventské práce, které pak veřejně prezentují. Téma si volí s ohledem na své osobní zájmy, koníčky či budoucí studium na střední škole.

Ať už je vaše dítě sportovec, tvořivý umělec, ajťák nebo malý gurmán, ZŠ Kanice je místem, kde se může rozvíjet.

„Děkuji všem, kteří se podílejí na tom, že je naše škola tak pestrá a inspirativní. Chcete-li vidět naše žáky v akci na vlastní oči, určitě si nenechte ujít Jarní vystoupení 22. května v 16.30 nebo některou z našich dalších akcí, které můžete najít v kalendáři na webových stránkách zskanice.cz nebo na našem Instagramu [zskanice](https://www.instagram.com/zskanice). Těšíme se na vás!“

Rozhovor s paní Michalou Marečkovou, učitelkou budoucích prvňáčků

Jarní měsíce nepřinášejí jen teplejší počasí. Mnoho dětí čeká zápis do první třídy, který se v kanické škole uskuteční 7. dubna. Seznamte se s paní učitelkou Marečkovou, která bude budoucí prvňáčky učit.

Jaká byla vaše cesta k učitelké profesi?

Co vás vedlo k tomu, stát se právě učitelkou?

Práce s dětmi mě provázela už od střední školy. Již během studia na gymnáziu jsem vedla turistický kroužek v Ochozi u Brna a o letních prázdninách jsem se pravidelně účastnila dětských táborů, na kterých jsem působila jako oddílová vedoucí a zdravotník. Při studiu na vysoké škole jsem pak začala vést kroužek angličtiny v ochozské škole a později jsem s ochozskými dětmi jela na školu v přírodě a doplnila jsem tak, tehdy málo početný, pedagogický sbor.

Po vysoké škole jsem absolvovala roční kurz angličtiny zakončený státní zkouškou a strávila půl roku na stáži v USA. Po návratu mě oslovila tehdejší ředitelka ochozské školy paní magistra Věra Slaná a nabídla mi místo učitelky. Já jsem její nabídku přijala a myslím, že to bylo skvělé rozhodnutí, protože mě tato práce stále baví a dodnes mě naplňuje.

Jak vzpomínáte na své začátky ve školství?

Začátky byly velice náročné, nejtěžší byly přípravy do výuky, protože ochozská škola byla tehdy malotřídní, tudíž jsem vyučovala téměř všechny předměty ve spojených třídách, většinu ve druhém a třetím ročníku, a ještě angličtinu ve spojené čtvrté a páté třídě. Také jsem si dostudovávala pedagogiku, psychologii a didaktiku, takže bylo velmi těžké učit na plný úvazek a ještě studovat.

Co vás na práci ve škole nejvíc baví?

Práce s dětmi je úžasná a nikdy není stejná, každý den přináší něco nového. Nebaví mě dělat věci pořád stejně, a proto se snažím vymýšlet nové metody

a způsoby, jak dětem učivo podávat zábavnou, ale zároveň efektivní formou. Také mě moc baví tvořit různé projekty, ve kterých se snažím propojovat a upevňovat dovednosti dětí a jejich vědomosti napříč všemi předměty a zapojit u nich co nejvíce smyslů. Největší radostí a odměnou pro mě ale je, když vidím spokojené děti, které práce v hodinách baví a mají z ní samy radost.

Čemu se ve volném čase věnujete, jaké máte koníčky?

Ráda čtu, ale v poslední době mně na čtení nezbyvá mnoho času. Často se pouštím do různých rukodělných prací – od háčkování, pletení, drhání přes práci s keramickou hlinou až po vytváření jak suchých, tak živých květinových vazeb a věnců. Baví mě zpívat a hrát na kytaru, cajon a další perkuse. Trochu zahradničím, což souvisí s mou láskou k přírodě a zvířatům. Před více než čtyřmi lety jsme si pořídili koně, který dělá radost nejenom mně, ale celé rodině. Musím přiznat, že vyjíždky v sedle v přílehlých lesích jsou dokonalou relaxací. A samozřejmě nemohu opomenout rekreační sportování – chůze, kolo, plavání, aerobik, ale největším favoritem a vášní je pro mě sjezdové lyžování.

Je něco, co byste chtěla vzkázat budoucím prvňáčkům a jejich rodičům?

Milí prvňáčci, už se na vás, vaše rodiče a na naši společnou práci moc těším. Doufám, že pro vás škola nebude jen povinností, ale hlavně radostí a zábavou při objevování nových věcí. O to se budeme společně snažit. Na viděnou v novém školním roce 2025/26.

Kultura

17. listopad v Kanicích připomněl 35 let demokracie

Hana Pluhařová

Letos uplynulo 35 let od sametové revoluce, a i Kaničtí toto výročí oslavili. Společně se sešli, zapálili svíčky, položili drobný věnec a zavzpomínali na mi-

nulou dobu. K atmosféře přispěla krásná píseň *Modlitba pro Martu* a všichni si s vděčností připomněli, že dnes můžeme žít ve svobodné zemi.

Díky, že můžem.

Adventní tvoření v Kanicích

Hana Pluhařová

Už 23. listopadu jsme se v Kanicích mohli díky herničce tKanička naladit na vánoční atmosféru a ve společenské místnosti obecního úřadu si vyrobit adventní věnec. Pro děti byl připraven tvořivý program, během kterého si mohly vyrobit vánočního skřítky,

ozdoby na stromeček a další dekorace. Příjemnou předvánoční atmosféru doplnilo drobné pohoštění a možnost setkat se s ostatními. Všechny potřebné materiály bylo možné zakoupit přímo na místě, takže účastníci nemuseli nic nosit s sebou.

Rozsvěcení vánočního stromu proběhlo nově na návsi

Karel Hynš

Letošní slavnost se uskutečnila za účasti široké veřejnosti v podvečer 2. prosince a měla novou podobu. Malí i velcí se sešli na návsi u obecního domečku, kde nejprve dětský sbor zazpíval pásmo lidových koled a vánočních písniček, pak promluvila paní starostka a na závěr všem zúčastněným požehnal pan farář Lazárek. Ozdobený strom u obecního úřadu byl roz-

svícen dálkově. Po slavnosti si lidé užili setkání u drobného občerstvení na obecní zahradě. Celá akce byla velmi příjemným adventním dostaveníčkem.

Mikulášská nadílka u kanických hasičů

Hana Pluhařová

V sobotu 7. prosince se hasičská zbrojnice proměnila v peklo, nebe... a samozřejmě také v místo plné smíchu, zábavy a dobrého jídla. Odpoledne patřilo těm nejmenším, kteří netrpělivě očekávali příchod Mikuláše, anděla a neposedných čertů. Čertovská kniha hříčů obsahovala nejedno jméno, a tak se malí hříšníci museli trochu zapotit při slibování, že příští rok budou vzornější. Naštěstí měl Mikuláš pochopení

a všem hodným (nebo alespoň polepšeným) dětem nakonec nadělil sladkou odměnu.

Když Mikuláš s družinou zmizel ve tmě, zábava pokračovala dál – tentokrát už pro dospělé. Na program bylo přátelské posezení i speciality z kotlíku a grilu, které provoněly celou hasičku. U dobrého jídla, pití a v příjemné společnosti se debatovalo, vzpomínalo i plánovalo, co všechno hasiči chystají na příští rok.

Škola ožila vánoční atmosférou

Hana Pluhařová

Vánoční nálada zavládla i ve škole, kde 10. prosince pořádala škola společně s Klubem přátel školy velké předvánoční setkání pro děti i dospělé. Nejprve proběhly vánoční dílničky, kde si děti mohly vyrobit papírovou hvězdu, třpytivé šišky, betlém z dřevěk, svíček a další dekorace. Současně se konal vánoční jarmark, kde žáci prodávali vlastnoručně vyrobené výrobky. Na jejich tvorbě se podíleli nejen oni sami, ale i učitelé, kteří přispěli svými nápady. Celé odpoledne pak vyvrcholilo koncertem školního sboru – a nebylo pochyb, že v Kanicích jsou opravdu šikovné děti, na které můžeme být pyšní!

Po skončení školního programu následoval vánoční koncert Komorního orchestru města Blanska. Posluchači si vychutnali nejen vážnou hudbu, ale také si zazpívali tradiční koledy. Krásným hudebním zážitkem byla sólová vystoupení – na housle zahrála koncertní mistryně Olga Učňová a na hoboj zaznělo sólo v podání dirigenta Zdeňka Nádenička. Závěr večera patřil příjemnému posezení u sklenky vína a občerstvení. Sladkou tečkou byly neodolatelné koláčky, které napekly kuchařky ze školní jídelny.

Advent 2024: světlo, perníčky i plány na budoucnost

Hana Pluhařová

V prosinci se do obecního dění zapojili také **teen-ageři** – nejenže plánovali oslavy **660 let Kanic z pohledu mladé generace**, ale také si užili dva **promítací večery spojené s pečením pizzy**. A kdo ví, třeba právě z těchto debat vzejdou skvělé nápady na rozvoj obce!

Novinkou byl letos **světelný adventní kalendář** v obecní zahradě. Každý den se rozsvítilo jedno světlo a jedno z nich bylo věnováno osobnosti, jejíž odkaz překročil hranice naší země: „*Láska a pravda musí zvítězit nad lží a nenávistí.*“

17. prosince se budovou obecního úřadu linula vůně perníčků a punče. Děti i dospělí se díky obecní knihovně a spolku tKanička sešli při **vánočním čtení a výrobě ozdob**. Bylo to krásné setkání, které připomnělo, že Vánoce nejsou jen o dárcích, ale hlavně o sdílení a radosti.

Vánoční atmosféra v Kanicích letos skutečně zářila – obrazně i doslova. 22. prosince dorazilo do obce **Betlémské světlo**, které přivezl **1. skautský oddíl Bílovice nad Svitavou**. Každý si mohl přijít zapálit svíčku a odnést si plamínek míru do svého domova.

Tříkrálový koncert rozezněl kostel sv. Jana Křtitele

Hana Pluhařová

Hned na začátku roku, 5. ledna, se v kostele sv. Jana Křtitele v Babicích n. S. rozezněly krásné melodie Tříkrálového koncertu. Akci pořádala místní farnost a návštěvníci si mohli vychutnat pestrý hudební program. Vystoupili **Schola Babice**, **Scholička Babice**, **Banjoband Jedovnice** a svým zpěvem vytvořili

sváteční atmosféru také žáci **ZŠ Kanice**. Chrámové prostory naplnily moderní i tradiční skladby, které umocnily duchovní rozměr tříkrálového času. Všem účinkujícím patří velký dík za nádherný hudební zážitek a farnosti za organizaci tohoto výjimečného večera.

V Tříkrálové sbírce přispěli Kaničtí přes 63 tisíc korun

Karel Hynš

Za pěkného slunečného počasí se v sobotu 12. ledna od obecního úřadu vydali tříkráloví koledníci, aby se svým poselstvím znovu zavítali do kanických domovů. Výtěžek letošní Tříkrálové sbírky v naší obci byl 63 625 Kč a loňský výtěžek byl překročen o téměř

5 000 Kč. Veliké poděkování směřuje ke všem dárcům za jejich štědrost a organizátorům a koledníkům za jejich úsilí.

Školní karneval přinesl spoustu zábavy

Hana Pluhařová

25. ledna zavítalo do školy opět mnoho masek – chodby zaplnily princezny, superhrdinové, pohádkové bytosti i originální výtvary dětské fantazie. Oči přecházely nad pestrou přehlídkou kostýmů – od těch nejmenších až po dospělé. Vybrat nejlepší masku tak nebylo pro porotu vůbec snadné, protože všechny byly jedinečné. Účastníci si pochutnali na sladkém i slaném občerstvení, nechyběly veselé hry, zábavné úkoly a diskotéka, která roztančila nejen

děti, ale i jejich rodiče. Tombola byla letos obzvlášť bohatá a radost z výher nepřehlédnutelná. Velkým lákadlem bylo také malování na obličej, které z dětí udělalo třeba divoké šelmy, krásné víly nebo strašidelné piráty. Velké díky patří nejen škole a Klubu přátel školy za skvělou organizaci, ale také rodičům, kteří napekli úžasné dobroty do karnevalové kavárny. Díky všem měl karneval tu pravou kouzelnou atmosféru!

Masopustní veselí roztančilo obec

Hana Pluhařová

Barevné masky, živá hudba a dobrá nálada – tak vypadal letošní **masopustní průvod**, který **1. března** prošel celou obcí. Masky zpívaly, tancovaly a zvaly všechny na **večerní ostatkovou zábavu** na hasičce. Večer pak pokračoval ve stejném duchu – nechyběla

hudba, tanec ani bohaté občerstvení. Masopustní tradice tak opět ukázala svou sílu a přinesla do obce spoustu radosti.

Kanický ples nabídl skvělou atmosféru i tradiční kvíz

Karel Hynšt

Letošní již 6. Kanický ples se konal 1. února opět v sále říčmanické restaurace U Lajcmanů. Téměř stovka hostů se náramně bavila a celý večer protančila za doprovodu oblíbené hudební skupiny Velvet z Brna. Nechyběla tradiční bohatá tombola, do které místní i sousedé darovali 98 cen. Kulturní program zpestřilo předtančení a kanický hospodský kvíz s mnoha zajímavými otázkami. Například jedna z nich zjišťovala,

kam v roce 1878 chodili kaničtí občané k obvodnímu lékaři.

Možnosti byly: **A)** Bílovice, **B)** Křtiny, **C)** Ochoz u Brna, **D)** Adamov

(Správnou odpověď najdete na poslední straně.)

K celkové plesové pohodě přispěl otevřený bar se šatnou v „pekle“ a pravidelný popůlnoční hasičský rozvoz hostů zpět do Kanic.

Trénink paměti pomáhá kanickým seniorům

Blanka Kalivodová

Ve společenské místnosti obecního úřadu proběhly úspěšně od ledna do března čtyři lekce tréninku paměti. Seniorky si během hodiny vyzkoušely vždy několik úkolů, které plnily buď samostatně nebo spo-

lečnými silami. Tréninkem je provázela lektorka Eva Barvířová. Pokud bude zájem, další lekce budou zase na podzim.

Přednáška o přírodě Jeseníků a výskytu vlků v této lokalitě

Blanka Kalivodová

Ve středu 26. února jsme večer přivítali v hale základní školy Ondřeje Bačíka, předsedu spolku Společnost přátel Jeseníků. Ten měl pro nás přichystané promítání krásných fotografií různých zákoutí Jeseníků a spoustu zajímavostí o tamní krajině, jejím vzniku, současnosti a nutnosti ochrany. Představil

také vzácné druhy rostlin a zvířat, které se v Jeseníkách vyskytují. Mezi ně patří i vlci a těm byla věnována druhá polovina přednášky.

Společenská kronika roku 2024

Marta Honková, Blanka Kalivodová

Vážení spoluobčané,
v této rubrice vás každoročně informujeme o vývoji počtu obyvatel a jejich věkové skladby během uplynulého roku. Seznamujeme vás také s novými občánky a vzpomeneme na ty, kteří nás během roku opustili.

Počet obyvatel Kanic činil k 31. prosinci 2023 **1 131** osob včetně **55 cizinců** přihlášených k pobytu. Průměrný věk obyvatel Kanic se zvýšil na **38,49** let – v předloňském roce dosáhl 38,19 let, za poslední dva roky se zvýšil o necelý rok. Jak byli občané Kanic (bez cizinců) rozdělení podle věku a pohlaví?

- 235 dětí do 15 let (117 dívek, 118 chlapců), tj. 21,8 % z celkového počtu;
- 56 adolescentů ve věku 15–18 let (29 dívek, 27 chlapců), tj. 5,2 % z celkového počtu;
- 785 dospělých (392 žen, 393 mužů), tj. 73 % z celkového počtu.

Během roku 2024 se z Kanic odstěhovalo 27 občanů, naopak se 41 občanů (bez cizinců) přistěhovalo a čtyři občané změnili adresu v rámci obce. Oproti předloňskému roku se zvýšil celkový počet obyvatel o 19, občanů s českou státní příslušností přibýlo 26 z předloňských 1 050. Cizinců naopak o sedm ubylo.

V roce 2024 se narodilo **sedm dětí** s trvalým bydlištěm v Kanicích, z toho čtyři chlapci a tři dívky:

- 1. února – Mikuláš Bodnár;
- 19. února – dvojčata Karolína a Matyáš Zelení;

- 6. května – Mikuláš Zeman;
- 19. června – Filip Kroupa;
- 28. září – Antonie Prášilová;
- 24. prosince – Ada Baumannová.

Noví občánci byli obcí slavnostně přijati dne 30. listopadu v hale základní školy a zapsáni do kanické Knihy narozených. Přejeme jim i jejich rodičům zdraví, hodně radostných a společně strávených chvil, šťastné dětství a hodně úspěchů v životě.

Bohužel v životě nejsou jen chvíle radostné, ale také smutné. Vzpomeňme tedy na ty, kteří nás během roku 2024 opustili:

- Hedvika Vykoupilová
- Daniela Škrob
- Josef Schwec
- Anna Mudráková
- Zdenka Kupčíková
- Jan Bartko.

Vážení pozůstalí, přijměte i od nás, kanických spoluobčanů, upřímnou soustrast nad ztrátou vašich nejbližších.

Kontakty – Diecézní charita Brno

● Diecézní charita Brno – Oblastní charita Rajhrad

Vedoucí služby: Svatava Stará, DiS.

Tel.: 739 887 992

● Pečovatelská služba města Židlochovice

Sociální pracovnice: Bc. Lenka Kampasová

Tel.: 739 391 796

● Generace Care, z. ú.

Sociální pracovnice: Natálie Marková, DiS.

Tel.: 724 314 938

● Pečovatelská služba města Šlapanice

Vedoucí služby: Bc. Zuzana Sovová

Tel.: 725 919 387

● Centrum sociálních služeb Kuřim – Pečovatelská služba

Koordinátorka služby: Svatava Drápalová, DiS.

Tel.: 773 826 244

Jak spolupracují hasiči s místní školou?

Jaroslav Kožnárek

Současná spolupráce kanických hasičů se školou začíná po znovuoobnovení činnosti zásahové jednotky po roce 1999. Škole i školce pomáhají hasiči řešit různé situace. Likvidují hmyz, hlavně vosy na půdě i ve venkovních prostorách. Odčerpávají vodu z kotelny i ze skleníku. Čistí ucpané odpady. Pomáhají se stěhování těžkých nebo rozměrných břemen, jako jsou klavír, pódium nebo vánoční stromek. Při větších akcích a na začátku školního roku regulují dopravu u školy.

Důležitou součástí spolupráce je také preventivně výchovná činnost. Žáky druhých a šestých tříd hasiči vzdělávají v oblasti krizových situací a jejich řešení pomocí programu Hasík. V tomto programu, který zajišťují Ministerstvo vnitra a Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, seznamují certifikovaní lektoři z řad kanických hasičů děti hrou s chováním v krizových situacích.

V rámci výcviku jednotky se hasiči seznamují s objekty ZŠ a MŠ pro případ nutného zásahu. Ne všichni naši hasiči chodili v Kanicích do školy. Mnohá cvičení probíhají ve spolupráci se základní a mateřskou školou a často se účastní jako evakuované osoby i učitelé a žáci. Data konání cvičení se mění. Několik let po sobě probíhala v pátek 13. Naše chytré děti už v tomto termínu evakuaci čekaly a i když ten rok žádná nebyla plánovaná, očekávání rozložilo soustředění na výuku. Různí se také náměty a místa konání. Někdy jsou to zadýmené šatny, jindy kotelna, kuchyně, střecha. Jednou hasiči v ochranných oděvech vynášeli bílý prášek v obálce (simulace antraxu). Při jednom z nejzajímavějších cvičení se děti zúčastnily řešení dopravní nehody. Proběhlo 19. září 2006 a neslo název akce BEDŘIŠKA. Šlo o cvičení více složek IZS. Konkrétně hasičů a zdravotníků Českého červeného kříže Brno (ČČK). Děti se vracely z vycházky od starého hřiště (tam kde bývá Masarykova vatra). U autobusové zastávky našly čerstvě nabourané auto i s namaskovanými figuranty. Škodovka narazila do odpadkového koše a betonového sloupu. Učitelé nechali děti samotné přivolat pomoc na tísňových linkách. Policie i HZS o akci předem věděli

a výjezd přidělili kanické jednotce. Horší to bylo se zdravotní záchranou službou. Družstvo ČČK předpokládalo, že vyrozumění o cvičení zařídí hasiči. Hasiči to čekali od dobrovolných zdravotníků. Neudělal to nikdo a tak došlo k nepříjemnému nedorozumění, kdy k cvičnému zásahu zdravotníků ČČK a kanických hasičů přibyl ostrý výjezd vozidla s lékařkou a další velká sanitka. Jejich reakce nebyla příjemná. Nicméně všichni ostatní účastníci na akci rádi vzpomínají a děti si naostro vyzkoušely pomoc u dopravní nehody.

Doufejme, že úspěšná spolupráce hasičů se ZŠ a MŠ Kanice bude dál pokračovat, a že se bude nadále jednat o cvičení a nikoli ostré výjezdy.

Zástupce velitele JSDH Kanice
Vedoucí Odborné rady prevence
Krajského sdružení hasičů

Turnaj ve stolním tenisu – 29. prosince 2024

Josef Kolínek

Výsledky – muži:

1.	Mikulínek Roman	Mikulov
2.	Novotný Kamil	Mikulov
3.	Kolínek Zdeněk	Perná
4.	Meluzín Tomáš	Kuřim
5.	Zach Jarda	Brno
6.	Kolínek Pepa	Kanice
7.	Hrnčíř Tomáš	Kanice
8.	Kropáček Petr	Kanice
9.	Kleibl Zbyšek	Kotvrdovice

Výsledky – žáci:

1.	Machát Šimon	Kanice
2.	Vystrčil Adam	Kanice
3.	Dosedla Tomáš	Kanice

Čtyři roky běžeckého soupeření v lesích Lišky Bystroušky

Petr Kolář

Nastal čas ohlédnout se za čtvrtým ročníkem Poháru o běžeckého krále a královnu Časnýře. Nelze opomenout, že loňský ročník (2024) byl v mnoha ohledech výjimečný. V čem konkrétně? Vytvořila se přátelská a pevná běžecká komunita, narůstá počet běžců a běžkyň v mikroregionu, startovní pole závodů jsou věkově pestrá. Zodpovědnost, týmový duch, cílevědomost – nic z toho nechybí. Běžci se zdravotními obtížemi či se spánkovou deprivací se vydávají na trať jen proto, aby připsali body své obci. I bez bombastických cen už samotná reprezentace obce motivuje. A to je dobře.

Za finanční podporu poháru si zaslouží poděkování Dobrovolný svazek obcí Časnýř. Velký dík patří i vám, kanickým běžkyním a běžcům, kteří jste se vloni zúčastnili některého z běhů. Bylo nás celkem 14 a každý přispěl k celkovému druhému místu Kanic v pořadí obcí. Za uplynulé čtyři roky neskončily Kanice hůře než druhé! I přes masivní závěrečnou mobilizaci ze-

jména v Bílovicích n. S. se na vrchol vyšvihly Říčmanice, a to s historicky druhým nejvyšším součtem bodů. Zasloužené vítězství!

Mezi ženami první tři příčky obsadily místní běžkyně, přestože byla kategorie (stejně jako ta mužská) otevřená pro všechny bez ohledu na bydliště. Celkové prvenství si v závěrečném Vánočním běhu pojistila kanická Valča Nežádalová – gratulujeme! Mužská kategorie byla extrémně vyrovnaná. Rozhodl jednak počet odběhaných závodů (kvůli tomu o výhru přišel bílovický Matěj Rajnošek), jednak zdravotní stav běžců z první trojky. Ve finále rozhodlo 25 sekund na trati Vánočního běhu, a tak se po roční pauze mohl opět radovat autor článku.

TOP 3: Obce		
1.	Řícmanice	2398,4 b.
2.	Kanice	2079,3 b.
3.	Bílovice n. Sv.	2037,1 b.

TOP 3: Muži		
1.	P. Kolář	375,8 b.
2.	P. Kovanda	374,4 b
3.	T. Hrnčíř	371,5 b.

TOP 3: Ženy		
1.	V. Nežádalová	304,4 b.
2.	K. Drncová	248,4 b.
3.	L. Matulová	197,2 b.

„Společenská“ část poháru, včetně předání cen a diplomů, uzavřela ročník 2024 v restauraci U Lajcmanů dne 16. března 2025. Kromě ocenění všech běžců se také rámcově naplánoval nadcházející, už pátý ročník poháru. Začínáme 5. dubna 2025 Jarním během v Bílovicích n. S., kam jste všichni srdečně zváni. Díky širokému spektru kategorií je tento závod ideální i pro rodiny s dětmi.

Bruslení v Řícmanicích opět lákalo malé i velké

Hana Pluhařová

Obec i letos zajistila pro občany Kanic hodinu bruslení na kluzišti v Řícmanicích. Vysoká účast potvrdila, že jde o oblíbenou a hojně navštěvovanou obecní aktivitu. Na ledě si užívali nejen děti, ale i dospělí. Začínající bruslaři se mohli učit a zdokonalovat díky

brankám, které bylo možné si vypůjčit. A kdo už se na bruslích cítil jistější, mohl si protáhnout tělo třeba při hře „na babu“. Bruslení ale není jen o sportu – je to i skvělá příležitost potkat se a popovídat si v této uspěchané době.

Hory 2025

Karel Horáček

Letošní „retrohory“ jsou za námi! Chata Chiranka byla plná, a tak se někteří museli ubytovat na Toči nebo v obytném voze na parkovišti. Co ale po tolika letech pořádání opravdu potěší, je hojná účast nejmladší předškolní generace.

Ve středu a v pátek jsme lyžovali na Sedle, ve čtvrtek na Ramzové. Běžkaři si pochvalovali borůvkové koláče na Švýcárně, Pradědu a Paprsku, stejně jako krásně upravené tratě kolem Smrku. A kdo nechtěl lyžovat, mohl se vydat na procházku – třeba přes vyhlídku na Miroslav, nebo se projet vláčkem do Jeseníku.

Ve čtvrtek nechyběly tradiční kuželky, v sobotu dopoledne jsme navštívili lesní bar. Večery zpestřily kvízy. V jednom z nich jsme se dozvěděli, kde se nachází „čud“ (soutěžní otázka tohoto čísla – pozn. red.) nebo kde se vzal „fijalovej hnus“ (s premiérem to nemá nic společného!). Ve druhém padly otázky

jako např. kdo bydlel na kanickém mlýně v roce 1620 nebo kdy projel Kanicemi první autobus. A páteční Tomášův logický kvíz nám dal pořádně zabrat – třeba při úkolu rozdělit čtverec na 13 stejných geometrických útvarů. Je to jednoduché, ale až když na to přijdete!

Jediným nedostatkem bylo méně slunce, než bychom si zasloužili. Tak snad nám příští rok o „jarňákách“ bude svítit víc!

Velikonoce a křížová cesta

Petr Ševčík st.

Jsou před námi Velikonoce, jeden ze dvou největších křesťanských svátků. Naše Velikonoce vycházejí z historické události, kdy v Jeruzalémě byl během židovských Velikonoc kolem roku 30 našeho letopočtu umučen Ježíš Kristus. Proto jsou také Velikonoce pohyblivým svátkem, protože se jejich termín určuje podle původního židovského kalendáře. Křesťané si tuto tragickou událost připomínají při pobožnosti (*typ bohoslužby – pozn. red.*) křížové cesty, a to většinou v postní době před Velikonocemi. Tradičně má tento rituál 14 meditativních zastavení, na nichž doprovázíme Ježíše od soudu u římského místodržícího Piláta až k smrti na kříži a uložení Kristova těla do hrobu. Většina zastavení je založena na událostech popsaných ve čtyřech evangeliích a doplněna o ústně tradované epizody – např. o Veroniku, která Ježíši podala šátek, aby si otřel pot a krev z tváře. Nová kovaná křížová cesta byla letos instalována v bílovickém kostele. Umělecký kovář pan P. Cach z Oldříše u Poličky vykoval filigránské plastiky, které můžete

zhlédnout na stěnách kostela. Vyučil se kovářskému řemeslu na šperkařské škole v Turnově. Pro výrobu šperků se používají mnohem snáze opracovatelné kovy, nicméně pan Cach má rád výzvy a hledal nové věci, ať už v práci, nebo v osobním životě. Postupně se dopracoval k víře v Boha a své myšlenky začal vtělovat do mnohem tvrdšího a houževnatějšího materiálu – do oceli.

Křížová cesta představuje symbolický příběh Ježíšova utrpení rozdělený do čtrnácti zastavení. V minulosti bývalo zvykem jednotlivá zastavení dopodrobna zobrazovat podle umělcových představ, ale dnes lidé často upřednostňují méně popisné zpracování, které ponechává prostor pro vlastní interpretaci. Pan Cach se ke stylizaci jednotlivých epizod propracoval dlouho a jejich podobu konzultoval s panem farářem Lazárkem. Vzniklo tak, podle mého soudu, pozoruhodné dílo. V každém zastavení je ve stylizované podobě představena konkrétní událost, konkrétní utrpení. Každý symbol propojuje drsné, rozeřvané struktury s hladkými plochami, čímž vyjadřuje proměnu starého v nové, lidského v božské.

Křížová cesta se skvěle snoubí s abstraktními vitrážemi v presbytáři podle návrhu známého malíře B. Matala, člena skupiny Čtyřicet Dva, který v šedesátých letech bydlel v Bílovicích. Myšlenku, že Bůh přesahuje lidské chápání a že abstrakce je nejlepším způsobem, jak jej vyjádřit, vyslovili nejen autor křížové cesty, ale i někteří bílovičtí farníci při pohledu na Matalova okna.

A co nám říká křížová cesta a Ježíšovo utrpení? Zde si dovoluji parafrázovat bílovického rodáka a nekonformního kněze J. Rybáře:

„Ježíš Kristus snášel to nejhorší utrpení, které v jeho době uměl připravit člověk člověku. Zemřel na kříži a vypadalo to zcela beznadějně. Nicméně po třech dnech se ukázalo, že jeho hrob je prázdný a on se začal znovu setkávat se svými přáteli. Jeho tělo však získalo nové, nečekané vlastnosti – jako by pocházelo z jiné dimenze. A to je poselství Velikonoc: I když se zdá, že jsme vše prohráli, skončili jsme špatně, trpěli jak zvíře, Bůh nás zve k novému, trvalému a radostnému životu. Dokládá to vzkříšení Ježíše Krista, ve kterém se abstraktní Bůh, autor celého vesmíru, setkal s námi lidmi.“

Hustopečský starý vrch a mandloňové sady – 10 km

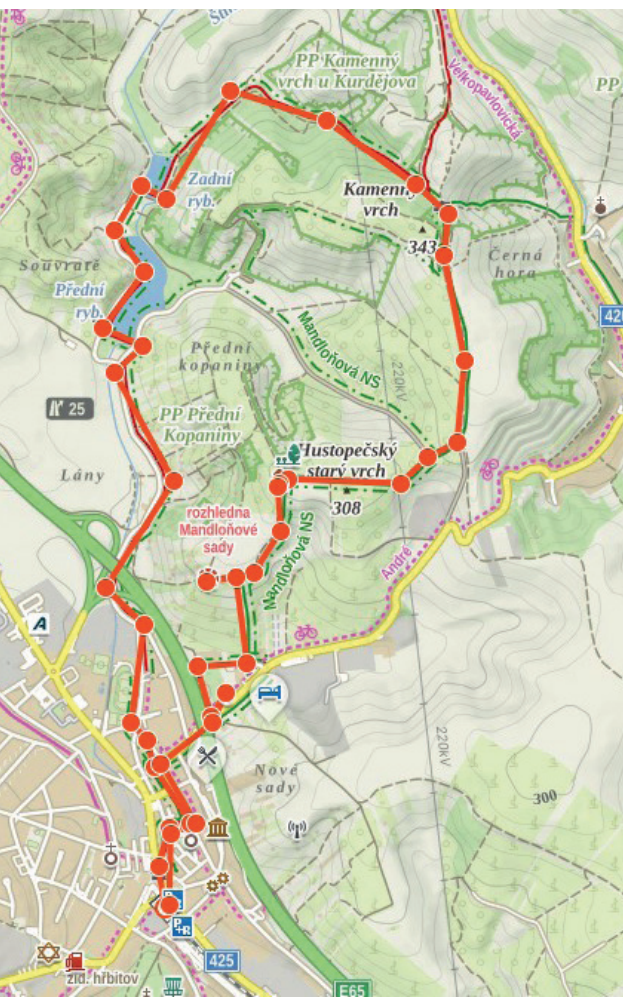
Karel Horáček

Pro dnešní výlet si vybereme **slunný jarní den**. Právě na jaře je zde nejkrásněji – v době, kdy kvetou stromy. Uvidíte! Milovníci čerstvých mandlí a příznivci lesního, polního a sadového pychu, tak ti mohou jet klidně i na konci léta. K cestě využijeme víkendový autobus, který odjíždí **v 8:25 z Kanic**. Přestoupíme na vlak v **Bílovcích n. S.** a poté ještě jednou v **Brně**. Za necelou hodinu a půl dorazíme do **Hustopečí**. Stejně pohodlně se vrátíme i zpět.

V Hustopečích můžeme absolvovat dva naučné okruhy. Jeden, „nepovinný“ městský, je věnován **T. G. Masarykovi**. My si však vybereme túru přírodou – **Mandloňovou naučnou stezku**. Čeká nás krásná procházka mandloňovými sady s nádhernými výhledy do krajiny. Trasa začíná před autobusovým nádražím, kde najdete úvodní tabuli a pokyny pro stažení audioprůvodce do mobilu.

První část trasy vede po červené turistické značce (TZ), která nese název Cesta **T. G. Masaryka** a končí v Divákách – místě nerozlučně spojeném s **bratry Mrštíky**. Na začátku projdeme kolem koňských stájí a dále podél **Předního a Zadního rybníka**. Poté vystoupáme k rozcestníku pod Kamenným vrchem u Kurdějova. Tady opustíme červenou TZ a pokračujeme po naučné stezce. *Pro ty, kdo mají dostatek fyzických sil, koho zajímá literární historie a kdo plánuje návrat pozdějším spojem, se nabízí možnost pokračovat až do Diváků. Tam můžete navštívit Literárněhistorický památník bratří Mrštíků nebo si zvenku prohlédnout barokní zámek. Tato odbočka je dlouhá jen příjemné 4 km.*

Zastavíme se u odpočívadla, kde si můžeme dát svačinu a pokochat se výhledy. A pak hurá dál – kolem pasoucích se oveček až k **mandloňovému arboretu**. Zde uvidíte různé odrůdy mandloní, na kterých tato pochoutka roste. Dalším cílem je rozhledna **Mandloňové sady** – místo s úchvatnými výhledy na Hustopeče, Pálavu a Novomlýnské nádrže. U rozhledny se nachází stánek s občerstvením, kde si můžete vychutnat mandlovou kávu, limonádu, pivo nebo pravou mandloveci. Z rozhledny sejdeme k vyhlídkovému místu na Hustopeče a poté budeme pokračovat k místnímu **hřbitovu s kaplí sv. Kříže**. Nedaleko se nachází **vinařství Starý vrch** – krásné místo s posezením ve stínu stromů a výtečným vínem. Zde si lze příjemně zkrátit čekání na další vlak. I samotné Hustopeče mají co nabídnout: **městské muzeum, kostel sv. Václava a sv. Anežky České, městské opevnění, kapli sv. Rocha, pivovar Rus-tikal** nebo řadu vinných sklepů a vinařství. Pokud vás bude více než 15, můžete si na adrese Herbenová 17b rezervovat vinný **sklep Jožky Šmukaře**, nechat si zahrát cimbálkovku a zazpívat si. K dispozici je též ubytování a občerstvení. A domů pak můžete pěkně zvesela až druhý den odpoledne – ve vínem krásně provoněném vagónku...

Meteoakénko

Nejenom „suchý“ únor – zima 2024/2025 v Kanicích

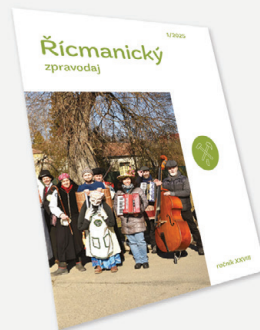
Petr Kolář

	Listopad	Prosinec	Leden	Únor
T_{avg}	3,3 °C	1,1 °C	0,6 °C	0,0 °C
T_{max}	16,7 °C (9. 11. 12:30)	11,4 °C (17. 12. 12:40)	15,2 °C (28. 1. 14:50)	16,6 °C (24. 2. 15:40)
T_{min}	-5,4 °C (10. 11. 6:30)	-7,0 °C (30. 12. 7:20)	-6,4 °C (5. 1. 2:40)	-13,5 °C (19. 2. 4:50)
Sr_{sum}	17 mm	31 mm	20,5 mm	9,5 mm
Sr_{max}	5,5 mm (28. 11.)	13 mm (7. 12.)	5,5 mm (6. 1.)	4,5 mm (14. 2.)

Zajímavosti:

Po hodech nastává púšť – tak praví jedno klasické rčení. To přesně vystihuje situaci s množstvím srážek, které jsme zaznamenali v druhé polovině loňského roku a na počátku letošního. Měsíční „povodňový“ rekord (202,5 mm) ze září 2024 vystřídaly suché měsíce. Zimní srážková suma (prosinec 2024 – únor 2025) činila pouhých 61 mm, což je nejnižší hodnota od začátku měření v roce 2019. Letos únor skutečně naplnil své označení „suchý“, protože přišlo pouze tři dny a celkově spadlo necelých 10 mm srážek.

Teplotní poměry zimy se přiblížily dlouhodobému normálu. Výrazně chladnější než v loňském roce byl únor, kdy se zejména v jeho polovině dostavilo období silných nočních mrazů. Minimální teplota vzduchu byla dosažena ráno 19. února, ale období s nočními poklesy až k -10 °C trvalo téměř týden. Sluneční svit v poledních a odpoledních hodinách způsobil, že teploty ke konci února dosahovaly téměř jarních hodnot. Přejme si srážkově bohatší jaro, abychom předešli riziku sucha.

Bílovický zpravodaj 3 a 4/2024

V posledních vydáních **Bílovických zpravodajů** se dočteme o stoletém výročí tradice stavění vánočního stromu, jejímž zakladatelem byl **R. Těsnohlídek**. V 3/2024 je článek je zakončen zajímavým kvízem. Zpravodaj 4/2024 mapuje povodně v roce 1997 a 2024 a také řeší problematiku uzávěry silnice v místě sesutého svahu pod kostelem.

Křtínský zpravodaj

A nyní se podíváme do Křtin. V **3/2024** najdeme zde hned několik zajímavých článků. Dozvíte se o historii útvaru SALVA-VALE a také o výsledcích leteckého laserového skenování rozsáhlého území lesů mezi Bukovinkou, Bukovinou, Rakoveckým údolím a Jedovnicemi. Skeny dokládají, že tato území byla v dávné minulosti obdělávána jako pole.

Za pozornost stojí fejeton P. Švendy **„Jeden za všechny“**. Nemohu si odpustit citaci těch nejpodstatnějších myšlenek:

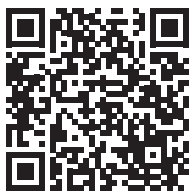
„Považujeme dnes za samozřejmost, že stále větší množství našich běžných potřeb zajišťuje stát, úřady, obec. Zvolili jsme si starostu, košely, senátory, prezidenta, tak ať se nám postarají o všechno,

Řícmanické zpravodaje

V čerstvě **1/2025** se můžete dočíst o činnosti místních spolků, o plánech současného vedení obce, o obnově řícmanického kroje a také o domovském listu **Vladimíra Menšíka** z roku 1948. Osobou Vladimíra Menšíka se zabývá také Zpravodaj **4/2024** v článku „Slavný rodák takřka místní.“

co nepovažujeme za své soukromí: na soukromí nám nesahejte, a to ostatní není naše starost. Do-cela přitom zapomínáme, že obec i stát jsme hlavně my...“

„Nemoc“ ohrožuje každou organizaci: zakladatelé se časem unaví, ožení, zestárnou či odejdou a mladí, kteří přišli již k hotovému, nevnímají spolek jako své dílo, ale jako samozřejmost, která nějak funguje sama od sebe a není třeba se na ní nijak podílet... Ta nemoc je zákonitý vývoj, kterému není snadné vzdorovat. Jediný způsob, jak s ní bojovat, je soustavné zapojování mladých do řízení spolků, aby co nejdříve pochopili, že jsou to jejich spolky a že kvalita života v jejich obci závisí především na nich.“

Zpravodaj
Bílovice n. S.

Řícmanický
zpravodaj

Křtínský
zpravodaj

V lednu probíhala na našem obecním úřadě oprava starých dveří. Jedná se o původní dveře z doby otevření školy v roce 1904, která zde fungovala do roku 1961. Během renovace byl na dveřích nalezen nápis: „shotovytel techto dveři je Antoňin Ludl stolař ze Křtin 1904 30/8“

Mistr stolařský A. Ludl z Křtin tak zanechal vzkaz pro další generace. Možná netušil, po jak dlouhé době bude nalezen – po 120 letech! Pan Ludl pocházel z Proseče, kde se narodil v lednu 1843. Jeho otec Matyáš byl také stolařem. Rod Ludlů se v našich matrikách objevuje již v roce 1747, kdy je zmiňován Martin Ludl.

Antonín se oženil s Annou, rozenou Kotulánovou (*1842), dcerou hajného ze Lhotek. Hajný pocházel z Bukovinky čp. 14, kde novomanželé necelé dva roky po svatbě také bydleli. Dnes dům již nestojí. Stejně

tak nestojí dům čp. 43 ve Křtinách, kam se manželé Ludlovi přestěhovali v roce 1873. Právě v tomto domě zřídil pan Ludl malou stolařskou dílnu, kde pracoval s jedním pomocníkem.

V době, kdy vyráběl dveře do kanické školy, mu pomáhal tehdy dvacetiletý J. Hrazdíra z Vilémovic. Stolařská dílna tam fungovala přibližně do první světové války. Po ní dům vlastnila rodina Grégrových, která tu provozovala obchod se dřívím. Dům stával po pravé straně při příjezdu do Křtin od Březiny, kousek za dnešním kontejnerovým obchůdkem s laskominami. Ludlovi měli pět dětí: dcery Antonii, Vincencii a Františku a syny Jana a Antonína. Podle informací od křtinského kronikáře P. Švendy zemřel pan Ludl v roce 1934.

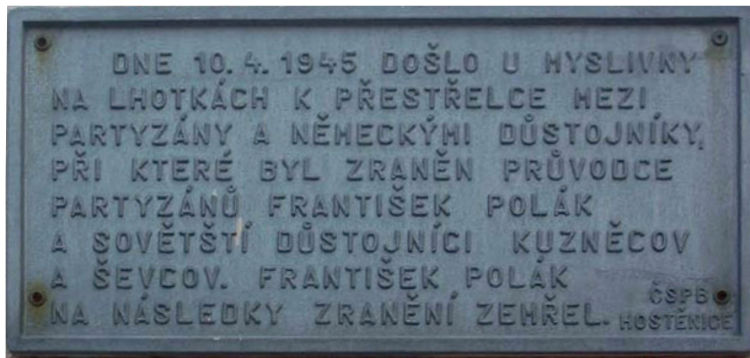
Vzpomínka na přestřelku ve Lhotkách u Bukovinky dne 11. dubna 1945

Karel Hynšt

Blíží se 80. výročí konce druhé světové války, a tak si připomínáme i méně známé události. Jednou z nich je příběh Františka Poláka z Kanic, který zemřel 16. dubna 1945 na následky zranění utrpěných při přestřelce v myslivně ve Lhotkách u Bukovinky. F. Polák, narozený 8. listopadu 1922, byl nuceně nasazen pro Třetí říši, ale předstíráním nemoci se mu podařilo vrátit domů. Zde se zapojil do protinacistického odboje. Díky kontaktům s válečnými zajatci navázal spolupráci se sovětskou zpravodajskou skupinou, vedenou I. Ševcovem. Polák přinášel informace o pohybu německých transportů a pomáhal zásobovat partyzány potravinami.

V noci 11. dubna 1945 se Polák spolu s dalšími členy Ševcovovy skupiny vydal do myslivny ve Lhotkách, kde měli získat zbraně a potraviny. Před nimi se o stejnou věc pokusila jiná partyzánská skupina, avšak neúspěšně a v myslivně už na ně čekala past. Po vstupu do domu se strhla přestřelka, při níž partyzáni čelili palbě z německých i loveckých zbraní a utrpěli těžká zranění. Ševcov zemřel na místě. Polák se těžce raněný do-

stal do Bukovinky ke starostovi Antonínu H., který ho ukryl na půdě svého domu. K ránu začaly první hlídky okupantů kontrolovat myslivnu a okolní vesnice. Stařečný starosta se rozhodl riskovat a podařilo se mu zraněného Poláka ukrýt v narychlo stlučené bedně a pod nákladem dřeva ho vyvézt z obležené obce. Dopravil ho k rodičům do Kanic. Rána, kterou mu zasadila dcera německého nadlesního, se ukázala jako smrtelná – o několik dní později podlehl otravě krve. Za oficiální příčinu jeho úmrtí byl uveden zápal plic, což Kanice uchránilo před nacistickou odvetou. Ve stejné posteli, v níž Polák umíral a nakonec i zemřel, už druhý den po jeho pohřbu, při krátkém pobytu ustupujících německých jednotek v Kanicích, přespal

i jeden z velících důstojníků. F. Polák st. mluvil německy a snažil se s okupanty vyjít. Snad i proto nevolal podezření, že jeho syn mohl být napojen na partyzány. Po příchodu Rudé armády do Kanic se v téže posteli postupně vystřídal několik ruských vojáků.

F. Polák byl za své hrdinství a pomoc odboji oceněn in memoriam čestným titulem Československý partyzán. Jeho odkaz připomíná pamětní deska, umístěná na rodném domě v Kanicích, čp. 16.

Odpověď na soutěžní otázku z čísla 3/2024

Karel Horáček

Víte, kdo je zakladatelem alpského lyžování a kde se narodil?

Zakladatelem alpského lyžování byl **Matyáš Žďárský. Narodil se 25. února 1856 v Kožichovicích u Třebíče.** Téhož roku mu zemřel otec. V mládí po úrazu oslepl na levé oko. Byl často terčem posměšků spolužáků a žil na okraji společnosti. Věděl však, že jedinou cestou z chudoby jsou píle, vůle a vzdělání. Po studiu na reálce absolvoval učitelský ústav v Brně.

V roce 1878 odešel do Vídně. Vedle učitelské praxe studoval malířství a technické vědy. Rád cestoval. V roce 1889 koupil horský statek. Když Evropu zachvátila „lyžařská horečka“, objednal si pár lyží z Norska. Nebyl spokojený s vázáním, a proto ho začal upravovat na alpské podmínky. „Studovaný blázen,“ posmívali se mu sousedé. Po šesti letech vývoje si vázání nechal patentovat. Stalo se základem sjezdového lyžování.

V roce 1896 vydal příručku svého stylu jízdy ze svahu. Stal se celebritou. Za „studovaným bláznem“ se sjížděly davy lyžařských nadšenců z celé Evropy. Uspořádal první velké závody ve sjezdu i slalomu. Byl také první, kdo dokázal na lyžích jet rychlostí vyšší než 100 km/h. Patřil k průkopníkům systematického sledování lavin.

Vychoval více než 20 000 lyžařů. V roce 1916 vedl záchrannou výpravu hledající vojáky zavalené lavinou. Sám zůstal následkem výpravy bez cizí pomoci nepohyblivý. Vyznamenání **Rytiřským křížem řádu Františka Josefa** bylo jen slabou náplastí. Nevzdal se, bojoval a tvrdě cvičil. Pevná vůle ho po osmi letech opět postavila na lyže. Zemřel 20. června 1940. Od roku 1993 pořádá lyžařský oddíl z Třebíče každoročně běh na jeho počest. Jeho jméno nesou ulice v Třebíči i Lilienfeldu, muzeum, horská chata i hora v Antarktidě. Horolezci pak zcela jistě znají „žďárák“.

Nová soutěžní otázka

„A je to v čudu!“ Určitě jste toto rčení mnohokrát slyšeli.

Ale víte, co znamená slovo „čud“, odkud pochází a kam se poděl?

Odpovědi zasílejte na adresu redakce Kanických listů (redakce@obeckanice.eu).

Dva nejrychlejší a správné tipy budou po zásluze oceněny.

Kalendář akcí

Pozvánka na kulturní a sportovní akce pro veřejnost

Níže uvádíme akce, jejichž termíny jsou již známé. Podrobnosti a aktuální akce najdete na webu obce Kanice v sekci Události: <https://obeckanice.eu/udalosti#obsah>. Je možnost odebírat novinky z webu obce podle kategorií, které vás zajímají, a to formou rozesílky e-mailem nebo přes mobilní aplikaci. Informace k odběru najdete zde: <https://obeckanice.eu/odber-novinek#obsah>.

datum	akce	pořádá	místo
29. 3.	Uklidme Kanice	obec Kanice, SDH Kanice	sraz u školy
1. 4.	Péče o ústní zdraví - přednáška	obec Kanice	obecní úřad
4. 4.	S knížkou do života	obecní knihovna	obecní úřad
5. 4.	Velikonoční věnce	tKanička	obecní úřad
7. 4.	Zápis do 1. třídy	ZŠ Kanice	základní škola
duben	Atletická olympiáda	TJ Sokol Kanice	hřiště za školou
30. 4.	Sraz čarodějnic	SDH Kanice	hřiště za školou
1. 5.	Běh za sklínkou medu	p. Nežádal	Buková
16. 5.	S knížkou do života	obecní knihovna	obecní úřad
23. 5.	Setkání jubilentů	obec Kanice	jídlna školy
24. 5.	Turnaj ve florbalu	DSO Časnýř	víceúčelové hřiště Řícmanice
31.5.	Pohádkový les	kanické spolky	hřiště za školou

Akcí bude více, jen dopředu neznáme termíny, sledujte pozorně informační kanály obce.

Redakce

Zapojte se do tvorby Kanických listů, je to i váš zpravodaj!

Pokud máte připomínky, návrhy, podněty, nebo rovnou hotové příspěvky do konkrétních rubrik obecního zpravodaje, neváhejte a podělte se s námi o ně. Příspěvky budou redakční radou průběžně zapracovávány do nových čísel dle tématického zaměření.

Uzávěrka příspěvků do dalšího čísla je **18. 5. 2025**.

V případě zájmu o jakoukoli formu spolupráce nás kontaktujte na redakčním e-mailu: redakce@obeckanice.eu

Kanické listy

Zpravodaj územního samosprávného celku, vydává obec Kanice, Kanice 76, 644 01 Kanice, IČO: 00363171, evidenční číslo MK ČR E23486,

ročník:
VIII. – březen 2025.

Redakční rada:

Kristina Makovská Dostálová (šéfredaktorka), Petr Ševčík, Ivo Pernica, Kristýna Rotreklová, Blanka Kalivodová, Jan Drábek, Karel Horáček, Aneta Minaříková, Kristýna Pospíšilová, Hana Pluhařová, Petr Kolář, Karel Hynšt, Tom Vrba.

Grafika a sazba: Michal Žižka.
Jazyková korektura: Petr Kolář, Veronika Neckařová, Kristýna Pospíšilová

Kontakt na redakci:
redakce@obeckanice.eu

Toto číslo vyšlo v březnu 2025
nákladem 420 ks.
Pro občany Kanic zdarma.

Foto: redakce a autoři článků, pokud není uvedeno jinak. Za věcnou správnost odpovídají autoři.

Redakce si vyhrazuje právo zaslané příspěvky upravovat, případně neuveřejnit. Nevyžádané rukopisy se nevracejí.

Veškeré materiály otištěné v Kanických listech jsou uveřejněny se souhlasem autorů.

Jejich další použití třetími stranami podléhá autorským právům a zákonu upravujícímu tato práva.